

Carmina quae spectant ad alios

ΤΟΜΗ Β΄. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΤΕΡΩΝ.

Α΄. Πρὸς Ἑλλήνιον περὶ τῶν μοναχῶν προτρεπτικόν.

Δίξῃται μὲν ἐμῶν μύθων σθένος οὐκέτ' ἐόντων Ἐξ οὐπερ κόσμῳ τῶδ' ὀλιγοδρανέω, Σταυρὸν ἀειράμενος, φόρτον γλυκύν, ὅς μ' ἐσάωσε, Καὶ πάντων βροτέων Χριστὸν ἀμειψάμενος. 1452 Οἱ δέ τοι οὔτι λίην μαλακοὶ καὶ θῶπες ἔασιν· Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Λόγῳ κρείσσονι τοῦτο φίλον. Οὐ γενεὴν, οὐκ ὄλβον, ὅς ἄφροσιν ὄφρυν ἀνέλκει, Οὐ ρήτρης πυρόεν ἐξερέουσι μένος, Σεῖο, κασιγνήτου τε μέγα κλέος, ὧν ῥα πόλῃες Νωμῶνται μεγάλης οἰάκεσι παλάμης. 1453 Ἄλλὰ τὰ μὲν κενεοῖσι λόγοις μελεδήματα κείσθω· Οἱ δ' ἐμοὶ, οὔτι φίλοις ἦρα φέρουσ' ὀλίγην, Ἄλλὰ σε παρφασίῃσι θεουδέσι πολλὸν ἀρείω θήσουσιν. Σὺ δέ μοι ἦπιον οὔας ἔχοις. Ἥ τάχα κρείσσονα μισθὸν ἐμοῖς ἐπέεσσιν ὀπάσσοις, Πλείοισιν εὐμένειν, οὐ δέκα δευομένοις, Οὐς μοι χθιζὸν, ἄριστε, ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας, Οὐκ ὀλίγος ὀλίγῳ μακρὰ χαριζόμενος. Ἄλλ' ἄγ' ἐμῶν ἐπέων ἐμπάζεο, οὐς ἀπὸ Βίβλων Φθέγγομαι οὐρανίων, νειόθεν ἐκ κραδῆς. Ἄλλοι μὲν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ τὰ σερῶν Δῶρα φέρουσι θεῶν νήματα λεπταλέα. Καὶ Χριστῷ θυσίην τις ἀγνήν ἀνέθηκεν ἑαυτόν· Καὶ σπένδει δακρύων ἄλλος ἀγνάς λιβάδας. Σεῖο δὲ Χριστὸς ἔχει δῶρον τόδε. Εἰσὶ Θεοῖο 1454 Λάτριες, οἷσι πόροις πᾶσαν ἐλευθερίην, Οἱ κε γαληνιόωντι νόῳ, ψυχαῖς τε τελείαις, Πληθὺν ἄγουσιν ἄνω μύστιν ἐπουρανίων, Πᾶσι τε Χριστοφόροισιν, ὅσοι χθονός εἰσιν ὑπερθεν Ἄζυγές, κόσμου βαιὸν ἐφαπτόμενοι, Ὑμνοῖς παννυχίοισι καὶ ἡματίοισιν Ἄνακτα Μέλποντες, χθαμαλῶν ἀλλότριον κτεάνων, Οἷς κόσμου μεδέων δειλὸν γένος ἔνθα καὶ ἔνθα Παίζει ἐπιχθονίων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἄγων· Οἷον πλοῦτον ἔχοντες ὑπέρτατον, ἐλπίδα κούφην τῶν οὐκ ὀλλυμένων, οὐδὲ μεθισταμένων· Πλευρᾶς οὐ χατέοντες, ἐὼν δέμας ἀμφαγαπώσης, Οὐδὲ νή παλάμη παισὶν ἐρειδόμενοι· Οὐδὲ κασιγνήτοισι πεποιθότες, οὐδ' ἐτάροισιν, Αἵματι καὶ τέφρῃ αὖριον ὀλλυμένη· 1455 Οὐδὲ μέγα πνεύοντες ἐν ἄστεσι καὶ πολιήταις, Ἀδρανέων ἀνέμων κάρτεϊ θαρσαλέοι· Οὐδὲ μὲν ἰσχανόωντες ἀφιπταμένοιο τάχιστα Κύδεος ἀνδρομέου, τέρψιος ἐννυχίης, Ἄλλὰ θεῶν πέμποντες ὅλον νόον, ἔκ τε Θεοῖο Εὐπαγέος πέτρης πείσματ' ἀναπτόμενοι· Μύσται κρυπτομένης ζωῆς Χριστοῖο ἄνακτος, Ὅς κε φαινομένης παμφανόωσι μέγα, Δερκόμενοι Τριάδος καθαρὸν σέλας εἰς ἐν ἰούσης, Καῦθις ἀνοιγομένης ὄμμασιν ἀγνωτάτοις, Οὐρανίης στρατιῆς τε μέγα κλέος, οὐκέτ' ἀμυδροῖς Φάσμασιν, οὐδ' ὀλίγοις ἴχνεσιν ἀτρεκίης. Ἄλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε· τὰ δ' ἐνθάδε, καπνὸς ἄτιμος, Ἥ κόνις, οἱ ζῶν τῖσαν ἐπουρανίην. Ἰὼν οἱ μὲν σπήλυξις ἐρημαίαις τε χαμεύναις 1456 Τέρπονται σχεδίοις, καὶ στυγέουσι δόμους, Καὶ πτολίων φεύγουσιν ὀμήγυριν, οὐρανίης δὲ Στέργουσιν σοφίης σύγγονον ἀτρεμίην. Οἱ δὲ σιδηρείῃσιν ἀλυκτοπέδαις μογέουσι, Τήκοντες κακίην σὺν χοῖ τηκομένῳ. Ἄλλοι δ' αὖ θήρεσσιν ὁμοῖα δώμασι τυτθοῖς Εἰρχθέντες, βροτέης οὐδ' ὀπὸς ἠντίασαν. Εἵκοσι δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας μίμονον ἄπαστοι Πολλάκι, τῆς Χριστοῦ ἡμισυ καρτερίας. Αὐχῆσω· ποιμένης τις ἐμῆς οἷς ἦεν ἐκείνων, Ἐνθεν ἀφορμηθεὶς ἄστεος ἐξ ὀλίγου. Καὶ γλῶσσάν τις ἔδῃσε λάλον, καὶ χεῖλεα σιγῇ, Ἐκ δὲ νόου, μεγάλῳ αἶνον ἔθυσσε νόῳ. Καὶ πού τις λυκάβαντας ὄλους ἱερῶ ἐνὶ χώρῳ Ἐστηῶς, καθαρὰς ἐξεπέτασε χέρας· 1457 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ βλεφάροισιν ὕπνον βάλε, θάμβος ἄπιστον! Ἄλλ' ἐπάγη Χριστῷ, ἔμπνοος ὥστε λίθος. Τῷ δὲ κόραξ γείτων τυτθῆς ἐμερίζετο δαιτὸς Λεῖψανον· εἰς δ' ἄρ' ἔην ἀμφοτέροις ἄκολος. Καὶ τις ἀνὴρ θεῖοιο κατ' οὐρεος, ἔνθεν ἀέρθη Χριστὸς, ὅτ'

άνθρώπους λείψε πάθος τελέσας, Ἐνθα λόγῳ τε νόῳ τε καὶ ἄψεσιν ἀστυφέλικτος, Ἔσθῳς νιφετῷ βάλλετο καὶ ἀνέμοις· Οὐδ' ὑπόεικε λιτῆσι περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλων Ἄνδρῶν εὐσεβέων ἀμφὶς ἐλισσομένων, Ἄλλ' ἔχετο κρατερῶς Χριστοῦ μεγάλοιο ἄνακτος, Ἐνθεν ἀναστήσας ὄν νόον ἐκ μερόπων, Μέσφ' ὄτ' ἀποψύχοντι δόμον νέον ἀμφὶς ἔθηκον, Οὐδ' ἐμπαζομένῳ κηδεμόνος παλάμης. 1458 Ἄ, φρίκος ἦλθεν ἔμοιγε· λόγοις πιστοῖσι τετύχθαι Τόνδε νόμον μοναχοῖς οὖνομα καὶ βίοτον, Οὐς πλεῖστοι μὲν ἴσασιν, ἀτιμάζουσι δὲ παῦροι Πλεῖον θερμότερους ἔμφρονος εὐσεβίης, Εὐτέ τις εὐαγέων ἀνδρῶν κείνοισι πελάσση· Ἡμεδαποῖο νόμου μηδὲν ἐπιστάμενος, Πρῶτά μιν εὐμενέως μὲν εἰς τίουςι δόμοισιν, Ἀμφαγαπαζόμενοι πᾶσι τύποις φιλοῖς, Καὶ ψυχὰς θείοισι λόγοις, οὐς Πνεῦμ' ἐχάραξεν, Ὑψοῦσιν, φαετὴν δαῖτα χαριζόμενοι· Αὐτὰρ ἔπειτα, νόμου τις ἀπηνέος ἐν μεσάτοισι Μνήσατο, καὶ τοῖον ἐξερέεινεν ἔπος, Εἰ καλὸν εὐσεβέεσσι Θεοῦ περὶ πότμον ἐπισπεῖν, Ἐλκων κρυπταδίοις ῥήμασι πικρὸν ἔπος. 1459 Εἰ δ' ὄγ' αἰδρεῖσιν ἐπαινῆσαι τελευτήν· Θνήσκουσιν πολλοῖς προφρονέως θανάτοις· Αὐτοὶ ὑπὸ σφετέρης παλάμης, καὶ γαστρὸς ἀνάγκη· Οἱ δὲ κατὰ σκοπέλων, βένθεσὶ τ' ἠὲ βρόχοις, Μάρτυρες ἀτρεκίης, πολέμου δ' ἄπο καὶ στονόεντος Χαίρουσιν βιότου τοῦδ' ἀπανιστάμενοι Ἰλαθι, Χριστέ ἄναξ, πισταῖς φρεσὶν ἀφραδέουσιν, Οἷά τ' ἀπὸ νύσσης πῶλος ἀεθλοφόρος Τῆλε φέρων ἐὰ γούνα, ποδωκείησι πεποιθὼς, Οὐδὲ χαλινοῖσιν ἐντὸς ἐργόμενος. Ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλης ἀρετῆς ἐπιτέρπετ' ἐρωῆ· Σταθμῶν πλειοτέρων, πλείονες ἐργατίαι. Ἄλλὰ τί μοι τὰ ἕκαστα λέγειν; Στεινὴν γὰρ ἀταρπὸν Παύροισιν μερόπων ἐνθάδ' ὀδευομένην 1460 Οἶδε διεξελάουσι, καὶ ἀργαλέον πυλεῶνα, Τῶν ἀγαθῶν πολλοῖς στειβόμενον καμάτοις. Τοῖον μὲν Χριστοῖο λάχος, τοῖον δ' ἀπὸ γαίης Πατρὶ Χριστὸς ἄγει καρπὸν ἐὼν παθέων, Ἔρμα λόγου, λαοῦ δὲ κλέος, κόσμου δὲ θέμεθλον, Κάλλεις οὐρανίοις ἀντεπιδεικνύμενον. Τῶν καὶ ἐμοὶ γένος ἐστὶ φαεσφόρον. Ὅμματα τήκοι Ὁ φθόνος. Ἄλλὰ σύ μοι τοῖσδε φίλα φρονέειν, Κληδονίῳ πρώτιστον ἐνηεῖ, ὅς γε πενιχοῖς Ζῶει, καὶ Χριστῷ πάντ' ἀνέθηκε φέρων, Αὐτὸν μὲν πρώτιστον, ἔπειτα δὲ ὅσ' ἐπέπαστο· Οὐδὲν ἐῆ ζωῆ λειπόμενος χθονίῃ, Μάργαρος ἐν λάεσσιν, ἐν ἀστράσι φωσφόρος ἄλλος, Εἷαρ ἐν ὥρησιν, ἐν δὲ φυτοῖσι ῥόδον. 1461 Καὶ χθονίου ποτ' ἄνακτος ἐν αὐλαῖς κύδει γαίων, Μείζον ἐν ἡμετέρῳ ἔρκει κῦδος ἔχει· Χριστῷ γὰρ βασιλῆϊ παρίσταται. Αὐτὰρ ἔπειτα, Πολλὸν ὀμηλικῆς κρείσσονι Εὐλαλίῳ, Τὸν ῥα κασιγνήτοιο μέγα σθένος Ἑλλαδίοιο Ἡμισυν ἄρτι λιπὼν, ὥχετ' ἀποπτάμενος Ἐς χορὸν, ὃν ποθέεσκεν· ὁ δ' ἐνθάδε μοῦνος ἐλείφθη, Οὐδὲν ἔχων ὀράαν φέρτερον Ἑλλαδίου. Μητέρα δ' ἀμφιβέβηκεν ἐὴν στυγερῆς ὑπὸ νούσου Τειρομένην, ὀλίγαις ἐν ψεκάσι βιότου· Οἷαν πουλὺς ὁ μῦθος ἐλεγχόμενος, ἄρκιον εἰπεῖν Τοιούτων τεκέων μητέρα βαιὸν ἔπος. Καρτέριον δ' ἐτέρῳ δῶκεν Θεός· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Θῆσεις σὸν, φιλότης, εὐμενέων ἐτάροις· Καρτέριον, τοῦ κῦδος ἐν οὐρανίοισι μέγιστον 1462 Αἰὲν ἀειρομένου πνεύματι σαρκὸς ἄπο. Φεῖδεο καὶ μεγάλου Νικομήδεος, εἴ τιν' ἀκούεις, Ὅς ζῶν βροτέην δῶκεν ἐπουρανίῃ, Καὶ θυσίην μεγάλοιο πατρὸς ζήλωσε παλαιὴν Ἀβραάμ, ἀγνίσσας ὧν τεκέων δυάδα, Σπεύδοντ' ἐς θυσίην ἱερῆια· καὶ γάμον ἐσθλὸν Θῆκατ', ἐπεὶ ῥα γάμου κάγαμίης στέφανος. Οὐδ' ἔλιπεν γαίῃ πτόρθους χοδός, ὡς ὄλος ἔλθη Γαῖαν ἐς αἰπεινὴν, τῆσδε λυθεὶς βιοτῆς, Καρπὸν ἀριστεύοντα μετ' ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξίν, Ἄνδράσιν υἷα φίλον, θηλυτέραις θύγατρα, Ἡμετέροισι χοροῖσιν ἐδὸν στάχυν ἐγκαταλέξας, Ἐλπομαι, ὡς ληνῶν ἄξιον οὐρανίων, Εὐθαλέας ὄρηκας ἀπ' εὐόδομοιο φυτοῖο· Εἰ δὲ καὶ ὧν τοκέων κρείσσονας, ἐκ τοκέων. 1463 Ἄλλὰ τὰ μὲν κρατεροῖο Θεοῦ ἐν χεῖρεσι κείσθω, Ὅς μέγα ταῖς μεγάλαις ἐλπίσι τέρμα φέρει. Νῦν γε μὲν οἷς τεκέεσσι πατῆρ, πτερὸν οἷα νεοσσοῖς Αἰετὸς ὠκυπέτης, πλησίον ἰπτάμενος, Ἰθύνει νεόπηκτον, ὄτ' ἠέρος ἐν λαγόνεσσι Δινεύοντ' οὐπω θαρσαλέῃ πτέρυγι, Πολλὰ μὲν εὐσεβίης παιδεύματα τοῖσιν ὀπάζων, Οὐπω δ' ἦς ἀρετῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων·

Ὅς θείοισι λόγοισι, καὶ ἤθεσι τούσδ' ἀνέθηκεν, Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐσθλὸν ἐρειδόμενος, Καὶ πενήν ἱερὴν κλῆρον πόρσυνε μέγιστον, Μηδὲν ὡς κε λίποι ὄργανον εὐδοίης. Οὗτος μὲν δὴ σοι τοῖος δόμος, εὖχος ἔμοιο, 1464 Εὖχος ἔμῃς μάνδρης, αἵματος ἔξ ἔμέθεν. Οὐδὲ μὲν ἐν πυμάτοισι Θεόγνιος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης Ἰστάμενος, θώκων ἄπτεται οὐρανίων, Μείλιχος, ἠδυεπής, αἰεὶ χλοάοντι προσώπῳ Φαίνων εὐμενέος πνεύματος ἀγλαΐην, Οὐδ' ἐπίπλαστον ὑπερθεν, ὁμοίᾳ θηλυτέρησι, Βάλλων χρωμ' ἀρετῆς, κάλλος ἐλεγχόμενον, Ἀλλὰ φόβον πραπίδεςσι Θεῶ φίλον ἐντὸς ἔέργων, Μούνῳ τῷ κρυφῶν ἴδμονι φαινόμενον. Θαῦμα μέγ', ὑστάτιόν περ ἐπαΐζας σταδίοισι Τῆς ἀρετῆς, ὅσων ἔφθασε τοὺς προτέρους Καρπαλίμοισι πόδεςσι· φίλοις δέ τε παισὶν ἀρείῳ Γευσασμένοις σοφίης μοῖραν ἔδειξε βίου. 1465 Ἦν δὲ πάρος γαίηθεν ἐς οὐρανὸν εἶδε ταθεῖσαν Ἰσακίδης Ἰακῶβ ἡμέτερος προπάτωρ Κλίμακα, τήνδ' ἀνιών, ὡς κεν Θεὸν αὐτὸν ἴδηται, Πηγὴν ἀκροτάτην οὐρανίων φαέων· Βαθμῶν τὸν μὲν ἔλειπεν, ὁ δ' ἴχνια νῦν ὑπέδεκτο, Τοῦ δ' ἔχεται παλάμη, ὄμματα δ' ἄλλον ἔχει. Τοίη γὰρ μερόπεσσιν ὁδὸς, καὶ τοῖον ἔμοιο Αἴμ' ἀνάγει Χριστῷ εὐγενέτης γενέτης. Πολλὰ δ' ἄρ' Εὐάνδρου κειμήλια ἔνδοθι κεύθει Ψυχῇ, καὶ πολιῆς λευκότεραι πραπίδες. Τίς δέ κεν Ἀστερίοιο σαοφρονέων λελάθοιτο, Ἦδὲ κασιγνήτων τῆς ἱερῆς τριάδος, Οἷς ξυνή σοφίη, ξυνὸς βίος, εἰς ἔν ἄγερθεν Ἐλπωρῆ· μούνη σαρκὶ μεριζόμενοι, (Σιγήσω Φιλάδελφον, ἐμὸν κέαρ, εὐγενὲς αἶμα·) 1466 Μακροβίου δ', ἐπὶ τοῖς, θρέμματος ἡμετέρου, Θρέμματος ἡμετέροιο, φίλον δ' ἐμὸν, ὃν περὺγεσσι Εὐμενέων Χριστὸς ἀμφὶς ἔχει μεγάλαις, Ὅν πάντων κρατέων οὐκ ἐφύσησε τύφος; Ῥήγινον ὕψι βιβάντα, Λεόντιον, Ἡλιόδωρον, Οἱ Χριστοῦ σοφίης ἄκρον ἔχουσι γέρας, Ἄλλους τ' ἀγροτέροισι μετ' ἀνδράσιν ἄστρα φαεινὰ, Πολλοῖς ἡμερίων οὐδὲ φαεινόμενα, Ἐν Χριστοῦ μελέεσσι τὰ τίμια, τίς κεν ἐνίσποι Σφρηγίδας ἀθανάτου, κάλλεα σαρκοφόρα; Πάντες δ' οἱ γε Θεοῖο μεγασθενέος θεράποντες, Ἄλλος ἐν ἀλλοίῃ ἄρτιος εὐσεβίῃ, Ἰχνεσι κουφοτάτοισιν ἐπιστεῖβοντες ἄρουραν, Δεξιτερῆς παλάμης θρέμματ' ἀριπρεπέα, 1467 Καὶ νηοῦ μεγάλοιο λίθου, οὗς Χριστὸς ἔδησεν Ἀλλήλοισι ἐρατῇ Πνεύματος ἀρμονίῃ· Οἱ ζωῆς σπινθῆρσι μικροῖς ζώουσιν ἐλαφρὸν Τόνδε βίον, γαστρὶ παῦρα χαριζόμενοι Ἀρχεκάκῳ, παθέων δὲ βαρὺν κλόνον, ἠδὲ κελαινὸν Ἰστασὶν Βελίου οἶδμ' ἐπανιστάμενον, Σταθμὰ λόγῳ, σιγῇ δὲ μέτρον, καὶ δεσμὰ γέλωτι, Οὔασι, καὶ σταθεροῖς ὄμμασι βαλλόμενοι, Νήλιποι, αὐαλέοι, πενήμονες, οἰοχίτωνες, Νεκροὶ ἐπιχθόνιοι, ζῶντες ἄνω πραπίσι, Μείζον ἐν ὀφθαλμοῖσι Θεοῦ σέλας αἰὲν ἔχοντες, Ψυχῶν τ' εὐσεβέων κείθι χοροστασίην. Παρθενικὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι κλείουσιν Ἄνακτα Νυμφίον, ἀγνωστάταις μιγνύμενον κραδίαις, Αἱ Χριστὸν δοκέουσιν ἀκοιμήτοις φαέεσσι, 1468 Οὗτι μαραινόμενας λαμπάδας ἀψάμεναι, Τίσας, ἐπεὶ δεδάηκας ἐμὸν γέρας, εἴ τιν' ἔτισας, Αὐλῆς ἡμετέρης ὄμμα φαεινότατον. Ξυνή γὰρ πάντεσσι πέλει χάρις, εὐτέ τις ἐσθλῶν Ἐσθλὰ πάθη, θεσμῷ κίρναμένης φιλίης. Ναὶ μὴν καὶ τῆσιν γε μέγας νόος, ἄρῃενι θυμῷ Ῥιπτούσαις δολερὴν Εὐὰν ἀπὸ κραδίας, Ναὶ μὴν καὶ τῆσιν γε περὶ χροῖ σάκκος ἐρυμνός, Καὶ κόνις ἐν δαπέδῳ, φάρμακα σωφροσύνης· Εὐχαί τε στοναχαί τε φίλαι καὶ νύκτες ἄϋπνοι, Καὶ πηγαὶ δακρύων ἔνδοθι λειβομένων. Γούνατα δ' ἐρῥώσαντο, καὶ ἀδρανίης λελάθοντο, Εὐσθενέων Χριστοῦ δραξάμεναι θυσάνων. Αἱ δ' ἀπαλαὶ σάρκες τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα, Κάλλος τ' εἰαρινὸν ὦκα μαραινόμενον, 1469 Ἀμφότερον φύσιός τε καὶ ὀππόσον ἔκθοθι χερσὶν Ἄνδρες ἐτρίψαντο εἶδεσι μαχλοτέρων, Εἶξαν ὑπὸ πραπίδεςσι, νόου σθένος ἀνδράσιν ἴσας Θεῖναι θηλυτέρας, καὶ δέμας, ὡς σοφίην. Οὐ μέγα· καὶ Χριστὸν γὰρ ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος Σαρκὶ σὺν ἀνδρομέῃ γαῖαν ἐπερχόμενον, Καὶ τέκον ἡμερίοις ἀγνῆς διὰ μητρὸς ἰόντα Παρθένου, ὄφρα νόμον ἀνδρόμεον τελέσῃ, Ἀχράντοισι γονῆσι, καὶ ἐκ τύμβοιο θορόντα Ἦματι ἐν τριτάτῳ θερμότεροισι πόθοις Πρῶται ἐθήσαντο, φίλοις τε ἠγγειλαν ἑταίροις, Γεούμεναι

Χριστοῦ γεῦσιν, ἄκος προτέρης. Πολλαὶ μὲν δὴ γαῖαν ἐπιπνεύουσιν ἅπασαν, Ὅσσατὴν σωτὴρ μῦθος ἐπιστρέφεται. 1470 Αἰ μὲν ὀμηγερέες, ξυνὸν πόθον ἀμφιέπουσαι Οὐρανίου ζωῆς, ἴσα τε μέτρα βίου, Αἰ δ' ἄρ' ἑοῖς τοκέεσσι παρήμεναι ἀδρανέουσιν, Ἦε κασιγνήτοις μάρτυσι σωφροσύνης. Αὐτὰρ ἐμοὶ παῦραι μὲν, ἀτὰρ πλεόνεσσι ἐρίζω, Γηθόσυνος Χριστοῦ κάλλεσιν οὐρανόισι. Χρύσεια μὲν Λυδίοισι δόμοις ἐχαρίζετο μῦθος Ψήγματα, καὶ ποταμοῦ ὀλβοδότοιο ῥόον. Χρυσοφόροι δ' Ἴνδοῖσι μελαγχρώτεσσι ἄφυσσον Μύρμηκες κοίλης πλοῦτον ἀπὸ ψαμάθου. Νεῖλος δ' εὐκάρποισιν ἐπαΐσων πεδίοισιν Ὠριος, Αἴγυπτον θῆκεν ἐρισθενέα. Ἄλλος δ' ὀρνίθεσσι ἀγάλλεται, ὃς δὲ φυτοῖσιν, Ὅς δὲ λίθοις τερπνοῖς ἔνδοθι λαμπομένοισι. 1471 Αὐτὰρ ἐμοὶ πάντων περιώσιον εὐχος ἔδωκε Χριστὸς ἀναξ, πολλῶν εὐσεβέων στέφανον. Ἦ ῥ' ἐτέόν' τυτθοῖσι Θεὸς χάριν αἰὲν ὀπάζει, Ὅσπερ ὑποσχεσίη ἐστὶ παλαιότερη Βηθλεὲμ ἐν προτέροισιν, ἐμῶ νέον ἄστει τυτθῶ, Τῆ μὲν ἤν γέννη, τῷ δ' ἄρ' ἐμοῖσι φίλοις. Οὗτός σοι χορὸς ἄλλος ἐμῆς ἀπολάμπεται αἴης, Οἷος ἀριστοτόκου πατρίδος ὑμετέρης, Ἀρμενίης, ἣ πολλὸν ἀριστεύουσ' ἐπὶ γαίης, Φέρτατον εὐχος ἔχει ἀζυγέων ἄφενος. Τοῖσι χαριζόμενος, βαιὴν μὲν ἔμοιγε, φέριστε, Σοὶ δ' αὐτῷ μεγάλῃ ἴσθι χάριν παρέχων, Σαυτῷ, καὶ τεκέεσσι, φίλῃ τε δάμαρτι μέγιστον Πλοῦτον ἄγων, ζωῆς ἐλπίδα λαμπροτέρης. 1472 Εἰ δέ τέ που καὶ ἐμῆς, ἐτάρων ἀγανώτατε πάντων, Τῆς ἀρχαιότερης μνήστιν ἔχεις φιλίης (Οὐ γὰρ ἐν εὐσεβέεσσι ἐμόν ποτε οὐνομα θήσω), Μηδέ μ' ἀτιμάζειν, οὐ γὰρ ἔοικε, φίλος· Ἄλλ' ἐπ' ἐμοῖς ἐτάροισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζειν· Ἔστι δὲ καὶ ἐμέο παρ πλεόνεσσι λόγος· Εἴ τοι μὴ πλεόνεσσι, σὲ δ' ἄξιον ἀντί νυ πάντων Ἄζεσθαι φιλίην, ὧ μάκαρ, ἡμετέρην. Ὡδ' ἂν καὶ πάντεσσι φίλοις κεχαρισμένα ῥέζοις, Οἷσιν ὁμῶς τιμὴ εὐάδε τῶν ὀσίων, Βασιλίῳ δὲ μάλιστα, τὸν ἔξοχα Χριστὸς ἔτισεν, Ὅς μέσος ἀμφοτέρων ἴσταται, εἰς ἐν ἄγων Ἄκρα φίλων, ξυνῶ δὲ πόθῳ συνέδησεν ἄμεινον· Τῷ σὺ χαρίζεσθαι πάντα δικαιοτάτος, 1473 Αἰδόμενος πάτρην τε φίλην, καὶ ἥλικα μῦθον, Καὶ καθαρὰς θυσίας, καὶ πτερόντα βίον, Οἷσιν ἔσω σκηνῆς πάντων ἀβάτοιο πόδεσσι Δεύτερος ἐξ Ἀαρῶν ἰστάμενος μεγάλου, Καὶ Θεὸν ὑψιμέδοντα καταντίον ὄμματι λεύσσω, Θνητοὺς ἀθανάτῳ μίγνυσι λισσόμενος. Κεῖνῳ μὲν τὰ ἔμοιγε χαρίζεται, ὅσσα δ' ἐκείνῳ, Χριστῷ, τοῦδε χάρις ἐς Πατέρ' ἐστὶ χάρις. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῶν, καὶ οὐρανίου βιότοιο, Λίσσομ' ὑπὲρ μελέων πνεύματι δαπτομένων. Δὸς χάριν ἡματίοισι πόνοις, νυχίησί τ' αἰοδαῖς· Δὸς δὲ χαμευνίη, λεπταλέοις τε γόοις, Καὶ τρυχίνοις ῥακέεσσι, καὶ ὄμμασι τηκομένοισι· Δὸς δὲ νόῳ καθαρῷ, δὸς δ' ἱεροῖσι λόγοις, Ὅφρ' ἀρετὴν τίων, ἀρετῆς ὁδὸν ἀμπετάσειας 1474 Πλείοισι, καὶ πλεόνων μισθὸν ἔχοις Θεόθεν. Σπεύραις δ' ἔνθα μένοντα, καὶ ἄφθιτον ἀμήσαο Καρπὸν ἐπουράνιον, πλούσιον ἀντ' ὀλίγων. Αἶδεο καὶ πολὴν θεοειδέα πατρὸς ἐμοῖο, Ἐμπλεον ἀνθρώποις θαύματος ἱστορίην Ἀμφοτέρων, ἐτέων τε κύκλοισι, καὶ ἦθεσι κεδνοῖς· «Ἵστάτιόν τοι ἔπος φθέγγομαι ἀδρανέων. Ποίμνης ἡμετέρης περιφείδεο, φείδεο ποιμνης, Ὡ τέκος, ἡμετέρης, ἥς ῥα περιτρομέω. Καὶ γὰρ πόλλ' ἐμόγησα, Θεὸς δέ μοι ἐγγυάλιξε Ποιμαίνειν πολλὰς εἰς ἐτέων δεκάδας. Σοὶ δὲ Θεὸς ὀπάσειεν, ὅσ' εὐσεβέεσσι ὀπάζει, Ἄλλα τε καὶ λιπαροῦ γήραος ἀντιάσαι.» Τοῖα πατρὸς ἐμοῖο θεόφρονος, αὐτὰρ ἔγωγε Φθέγγομ' ἀφ' ἡμετέρου Γράμματος ἐσθλὸν ἔπος· 1475 «Μέτρα Θεοῦ μέτροισιν ἰσάζεται ἡμετέροισιν· Οἷά περ ἀλλήλοισι ἐνθάδε μετρέομεν, Τοῖα διδοῖ μερόπεσσι Θεὸς μέγας.» Ἄλλὰ μετροίη Κρεῖσσοσι τὰ κρεῖσσω νῦν τε καὶ ὑστάτιον· Νῦν πᾶσιν ἀνθρώποισι θεμελίον, ἠὲ κάκιστον, Ἦε καλὸν βιότου βάλλετ' ἐφημερίου. Καὶ τυτθῇ πλάστιγγι μέγα κτέαρ οὐρανόιο Σείεται· ἠ δὲ ῥοπή ἐνθα καὶ ἐνθα φέρει. Καὶ Χριστὸς μερόπεσσι, φόρου παρεόντος, ἐμίχθη, Ἦνίκα Καῖσαρ ὄλην γαῖαν ἀπεγράφετο· Καὶ τέλος αὐτὸς ἔδωκε βροτῷ Θεὸς, ὡς κεν ὀπάσση Θνητοῖς δουλосύνης τήνδε παρηγορίην. Ἄζεο τὴν Χριστοῖο χάριν, καὶ φείδεο λαῶν· Ἄζεο, καὶ σὺ γράφῃ βίβλον ἐς οὐρανήν

Ἐσθλὴν, ἐσθλὰ γράφων· εἰ δ' ἔμπαλιν, ἄλλος ἐνίσποι· 1476 Ἔμπα γε μὴν ὀσίως λώϊόν ἐστι γράφειν. Οὐχ ἄλις, ὅττι βροτοῖσι βαρὺν ζυγὸν ἤγαγε πρώτη Ἀρχεγόνου κακίη, καὶ φυτὸν ἀνδροφόνον, Βασκανίη τε δράκοντος, ἀτασθαλίη τε γυναικὸς, Γεῦσις τ' οὐλομένη γνώσις ἀντιπάλου, Ἥ με θνητὸν ἔθηκε, καὶ ἐς χθόνα, ἔνθεν ἐτύχθη, Αὔθις ἀπωσαμένη, λυπρὸν ἔθηκε βίον, Ὠδινὰς τε μόθους τε καὶ ἐς πλατὺ νῶτον ἀρούρης Κύπτοντα ζῶειν, τειρόμενον καμάτοις; Ἀλλὰ με καὶ πλεόνεσσιν ἀδελφεὸς ἄλγεσι δώσει, Χοῦς εἷς, ἔν τε ἰῆ κείμενος ἀμπλακίη; Οὐ θέμις, οὐδ' ἐπέοικεν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι Φάρμακον, ἢ ἐ πόνον, τοῖς νοσέουσι φέρειν. Τοῦτό σοι ἡμετέρη ξεινήϊον, ὦ πανάριστε, Πέμπει ὀμηλικίη, ὃ χρόνος οὐ δαμάσει, 1477 Εὐχὸς Ἀρμενίης, Ἑλληνίη, ὃς λάχες αἶψι Στήσαι ἡμετέρη μέτρα δίκαια φόρων. Καὶ στήσαις μεγάλιο Θεοῦ σὺν ἀμύμονι χειρὶ, Ὡς κεν ἀγνῶς στήσαις, μὴδ' ἑτεροκλινέα, Κέρδεσιν οὐχ ὀσίοισι δαμεις φρένας. Εἰ γὰρ ἅπασιν ἴσα ταλαντεύσαις, ὄμμα μέγα τρομέων, Τυτθὴ μὲν πόλις ἐσμέν, ἀτὰρ πολὺ σεῖο, φέριστε, Δώσομεν ἀνθρώποις, ἢ Διοκαιοσαρέων, Οὔνομα, καὶ πινάκεσσι χαράζομεν· «Οὔτος ἄριστος, Οὔτος ὁ καὶ Μώμου κρείσσονα μέτρα φέρων.»

Β'. Πρὸς Ἰουλιανόν.

Ὅμβρω διψάδα γαῖαν ἐπέκλυσεν, ὅς μιν ἔδησεν· Ἄλλος τ' ἐξ ὑδάτων ἤρπασε κόσμον ὄλον· 1478 Καὶ νούσις τις ἄρηξεν, ὃ δ' ἐκ πολέμων ἐσάωσεν, Ἄλλος δ' οὐρανόθεν λαὸν ἔθρεψε μέγαν. Σοὶ δὲ Θεὸς χεῖρεσσι φόρων ἐνέθηκε τάλαντον, Κύδιμ' Ἰουλιανέ, ὡς τοπάροιθε δίκης, Ἄρροπον, ἄκλοπον, ἴσον, ἀοίδιμον. Ἀλλὰ, φέριστε, Φεΐδεό μοι πτωχῶν, φεΐδεο σῆ γραφίδι, Οὐς νόσος ἤϊστωσε φαγοῦσ' ἀπὸ σάρκα τάλαιναν· Φεΐδεο, καὶ σὺ γράφῃ οὐρανίαις σελίσι. Τοῖα διδοῖ μερόπεσσι Θεὸς μέγας ἀντιτάλαντα, Οἶά περ ἀνθρώποις ἐνθάδε μετρέομεν. Τῷ βροτέῳ συνάρηξον, ἐπεὶ δέμας ἐστὶν ἅπασι· Λάζαρος ἐν προθύροις, δὸς ψίχας ἀλλοτρίας. Καὶ Χριστὸς μερόπεσσι, φόρου παρεόντος, ἐμίχθη. Ἄζεο τὴν Χριστοῦ ἥλικ' ἰσογραφίην. 1479 Ἄζεο μητέρα σὴν πτωχοτρόφον, εὐσεβὲς αἶμα, Καὶ δόμον, ὃς μελέοις εὐμενέειν ἐδάη. Ἄζεο καὶ τὸν ἐμὸν πλοῦτον, φίλος, ὃν ῥα πένησι Πάντ' ἀπέδωκα φέρων, σταυροφόροις πόθοις. Ξυνὸς ποντοπόροις λιμὴν, ξυνηὴ δέ τ' ἀρωγὴ τοῖς ἐπιδευομένοις, ἢ δὲ μερὶς κτεάνων. Ἡμετέρη κτῆσις, σὴ δὲ γραφίς. ἴσον ἔχοιμεν τῆς πτωχοτροφίης μισθόν. Ἄναξ γραφέτω. Ἥ μὲν δὴ πολλοῖς σε Θεὸς μέγας ἐκλήϊσεν, Ὅσσατίοις ὀλίγους τῶν χθόν' ἐπερχομένων. Αἶμ' ἱερὸν, μῦθοι, κτεάνων σθένος, εἶδος ἀγῆτόν· Βήμασι κάρτος ἄγειν Αὔσονιοισι νόμοις· Ἄλλ' ἔμπης τότε σοι πάντων πλεόν, ἠπιόμητι, 1480 Χεῖρα Θεοῖο φέρειν τοῖς ἀτάφοις νέκυσι.

Γ'. Πρὸς Βιταλιανὸν παρὰ τῶν υἱῶν.

Ἦ πάτερ, ὃν περ ἔμοιγε Θεὸς θεὸν ἐνθάδ' ἔδωκεν, Οὐ γεγαῶς γεγαῶτα, καὶ οὐ φθινύθων φθινύθοντα, Ὡς κεν ἐπιχθονίοισι γέρας καὶ κῦδος ὀπάσση Ὡς γὰρ ὁμοῦ πάντων γενέτης, νωμεύς τε φέριςτος, Χριστὸς ἄναξ μεγάλοισι νοήμασι κόσμον ἐλίσσω, Ὡς ῥα καὶ οἷς τεκέεσσι πατὴρ Θεός. Ἄλλ' ἐπάκουσον Μῦθον ἐμὸν θείοισιν ἐνὶ σπλάχνοισιν ἄριστον· Καὶ τὸ Θεοῦ μεγάλοιο. Θεὸς βροτὸν οὐκ ἀθερίζει, Ἦ θάνεν, ὃν συνέγειρε, καὶ ὦ Θεὸς ἴξεται αὐτίς, Ἰξεται ὑστατίοισιν ἐν ἡμασι πάντας ἐλέγχων. 1481 Τίπτε τόσον τεκέεσσι τεοῖς ἐπέβρισας ὀδόντα; Πῶς ποινὴ κακόχαρτος ἐνήλατο σοῖσι δόμοισι; Τίς δ' Ἐρινὺς τόσον ὄλβον ἀτάσθαλος ἐξετίναξεν; Ἦτοι μὲν πατέρων ἀγαθῶν ἔφυς, οὐκ ὀλίγος δὲ Αὐτὸς ἐν ἡμερίοισι, Θεῶ δέ γε πάγχυ μέμηλας, Ὡς φιλεῖ φιλέοντας, ἀπεχθαίρει δὲ κακίστους. Οὔτος μὲν τοπάροιθε Θεοῦ νόμος. Ἀλλὰ τέθηπα, Πῶς σὺ θεοστυγέεσιν ὁμοίῃα κύδε' ἀνέτλης, Δαμνάμενος πληγῆσιν, ὃ δὴ φάτις, αὐτὸς ἐῆσιν. Ἄλλοις ἀπροτίοπτα βίου φύσις ἄλγε' ἀνεῦρε, Τῆ καὶ τῆ δονέουσα

βροτῶν γένος. Οὐδέ τις οἶδε, Ποῖ λήξει μέγα κῦμα πολυπλανέος βιότοιο, Ἦ τίς νῆα μέλαιναν ἐὴν ὑποδέξεται ὄρμος. Ἄλλον πόντος ὄλεσεν ἀπείριτος, ἢ κλύσε χέρσῳ 1482 Ζῶν, ἄτερ σπείροιο καὶ εἵματος, οἰκτρὸν ἀλήτην. Τὸν πρόσθεν πολυόλβον· ἃ δ' ἦγετο, κεύθεται ἄλμη Ἄλλον δηριόωντα μόθος κτάνεν, ἢ μιν ἔπεμψε Δουριαλῆ χειρέσσι ὑπ' ἀνδροφόνοισιν ἐλόντων. Ἄλλον δ' αὖ βασιλῆς ἐνόσφισαν, ὦν περ ἔχεσκον, Αὐτῆμαρ χθαμαλὸν τε καὶ ὄλβιον ἄνδρα τιθέντες· Καί τινα ληϊστῆρες ἀπηνέες, ἢ τινα φῶρες Ἠματῆ κακότητι καὶ ὀρφναίοισι δόλοισιν. Ἄλλους δ' αὖ μελέων κατεδάσσατο δάπτρια νοῦσος. Σοὶ δ' ὦν μὲν κατέλεξα, Θεὸς κατένευσε γαλήνην Πάντων, καὶ νεύσειεν ἔτ' ὄμμασιν εὐμενέεσσι, Πάντα περιφράσσων τά τε ἔνδοθεν, ὅσσα τ' ἔασιν Ἐκτοθεν; οὗ δέ τις ἐστὶ δύη, καὶ κάρτος ὅπασσεν. Ἐν δὲ τόδ' οὐ κατένευσε, τεοῖς τεκέεσιν ἀρήγειν 1483 Ὡς γλήνην βλεφάροισιν ὑπ' εὐκύκλοισι φυλάσσων, Ὡς μὴ τις βιότοιο περῶν πλόον ὦδ' ἀγορεύσῃ· «Μοῦνος ἐγὼ κακότητα βίου καὶ κύδε' ἄλυξα.» Ὡ Σαμίων ποτ' ἄναξ, σὺ Πολύκρατες, οἶον ἐμήσω; Δείσας εὐτυχίης δρόμον ἄσχετον, ἔμβαλες ἄλμη Πόρκην, ὄν φιλέεσκες, ὅπως φθόνον ἐξαρέσαιο· Καὶ τὸν μὲν πάλιν εἶχες, ἀτὰρ μόρον οὐχ ὑπάλυξας. Ἠμῶν δ' οὐδὲν ἄποινον ἔχει φθόνος. Οὐ μέγα θαῦμα, εἴ τι δόμοις καὶ βαιὸν ἐπήχλυσεν ἡμετέροισιν. Ἀχλὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶν ἐτήτυμον, ἢ τίς ὄρφνη Ἰσταμένη τεκέων τε μέση καὶ πατρὸς ἀρίστου. Τίς τάδε θρηνησείε γόνων πολυῖδρις ἀοιδός; Πῶς μῦθον προτέροισιν ἐδώκαμεν οἷς παθέεσσι; 1484 Μορφῆς μὲν τις ἐῆς ποτ' ἐράσσατο, καὶ κατὰ πηγῆς Ἦλατο, καὶ μιν ἔσοπτρον ἀπώλεσεν εἶδος ἐσθλοῦ. Σάρκας δ' οὐ ποθ' ἐὰς τις ἀπέστυγε. Κεῖνο δ' ἄκουσα, Ὡς μήτηρ φίλον υἱὰ κατέκτανε μαργοσύνησι· Κτεῖνε μὲν, ὡς τινα θῆρα, τὸ δέρκετο· ὡς δ' ἐνόησε, Μύρατο οὐκέτι θῆρα, πᾶιν δ' ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. Καὶ μήτηρ τεκέεσσι ἐοῖς ἐνὶ φάσγανον ἦκεν, Ἀμφιχολωσαμένη λεχέων καὶ πατρὸς ἔρωτος. Καὶ τινα θρηνητῆρα κατ' οὔρεος, ἀντ' ἐλάφοιο Ὡκείης, ἐδάσαντο θοαὶ κύνες, ἃς φιλέεσκε. Μή σε, πάτερ, τούτων τιν' ἀριθμήσειεν ἀοιδὸς Μνωόμενος πατέρων κακίης καὶ πῆματ' ἀείδων Ἐνδήμου πολέμοιο, καὶ αἵματος ἀντιβίοιο. 1485 Ἄζομ' ἐγῶ. Κακίη μὲν ἐμῆ, κακίη δὲ τε πατρὸς, Πατρὸς δ' εἰσέτι μᾶλλον, ἐπεὶ καὶ φέρτερός ἐστιν Ἀμφότερον πολιῆ τε καὶ ἦθεσι κυδαλίμοισιν· Εἴ τοι μὴ κακίη γε, δυσωνυμῆ δ' ἀλεγεινῆ, Ἦ τε καὶ ἐσθλὸν ἐόντα χαμαὶ βάλε πολλάκι φῶτα. Πολλοὶ μὲν γὰρ ἴσασιν ἀληθέα, οὐκ ὀλίγοι δὲ Δόξαν ἐποπτεύουσι, τό σε φράζεσθαι ἄνωγα. Καὶ γὰρ ἅπαντ' ἐθέλω πάντων κρατέειν γενετῆρα, Καὶ μάλα χωόμενός περ, ἐπεὶ φύσις ὦδε κελεύει, Καὶ κλέος ἐσθλὸν ἔχοντα μετ' ἀνδράσιν, ὕψι φέρεσθαι. Πῶς σε, πάτερ, ξείνῳ τις ἐνηέα φῶτα δοκῆσει, Τοσσάτιον τεκέεσσι χολούμενον, οὐς ἐφύτευσας, Οὐς ἦρω ποτ' Ἄνακτι τεοῖς ἐπὶ γούνασι θεῖναι, Καὶ κλεινῆσι γέρηρας ἐπωνυμῆσι φανέντας; 1486 Πέτρος ἐγῶ, Φωκᾶς δὲ κάσις, Χριστοῖο μαθητῶν Κλήσις. Αὐτὰρ ἔπειτα χόλος, καὶ πάντα λέλασται, Τίς, πάτερ, ὡς σὺ, φέριστε, τόσον τεκέεσσι ἐοῖσιν Ἠπιος ἀρτιγόνοισιν, ἀεζομένοισι δ' ἀπηνῆς; Εἰ μὲν δὴ θέμις ἢ Θεῶ βροτὸν ἀντιφερίζειν, Ἦ παῖδας τοκέεσσι, τάχ' ἂν τινα μῦθον ἀνεῦρον Ἠμετέροις παθέεσσι ἀρηγόνα· νῦν δὲ τόδ' οἶον Ῥήξομεν ἡμετέρων στομάτων ἔπος. Εἴτε κάκιστοι, Σοὶ, πάτερ, εἴτ' ἀγαθοί· τοῦ σπέρματος ὁ στάχυς ἔστω. Σὸν κλέος οὗτος, ἔγωγε, μακάρτατε, σὸν δὲ τ' ὄνειδος, Ἦ καλὸς, ἢ ἐ κάκιστος ἐών. Τόδε πᾶσι πέφανται, Στέργειν ἐσθλὸν ἐόντα, κακῶ δ' ὑπὸ χεῖρα ἐρείδειν. Οὐδὲ γὰρ ἀρτεμέουσι τὰ φάρμακα, τοῖς δ' ὑπὸ νοῦσου Τειρομένοις ἐπάγουσιν ἀκέστορες. Οὐδέ τις ὄρνιν 1487 Ἐζόμενον κλαδεῶνι, καὶ ἠέρι ταρσὸν ἰέντα, Ἦς δ' ἀπὸ τῆλε πεσόντα φίλης ἐλέηρε καλιῆς, Ἦ γναμπτοῖς ὄνυχεσσι πεπαρμένον ὠμοβόροιο Ἰρηκος, καὶ στυγνὸν ὑποτρύζοντα πόδεσσι. Σὴ χάρις ὄντα κάκιστον ἐοῖς σπλάγχνοισι γεραίρειν· Εἰ δ' ἀγαθὸν, τοῦ πατρὸς ἐμοὶ νόμος. Οἱ γὰρ ἄριστοι Καὶ ξεῖνοις τελέθουσι προσηνέες. Οὐδὲ Θεοῖο Ἦδε χάρις τὸν ἄριστον ἔχειν πέλας, ἀλλὰ κακίστῳ Εὐμενέειν, καὶ χερσὶν

ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρειν. Οὐδὲ γὰρ ἀπτώτοισι θάνεν Θεὸς, εὖτ' ἐπὶ γαῖαν Ἦλυθε, καὶ θεότητι ἐὼν βροτὸν ἀμφὶς ἔπηξεν, Ἀλλὰ χαμαιπετέεσσι, καὶ οἱ θάνον ἐξ Ἀδάμοιο. Οὐκ ἄϊεις υἷα νεώτερον, ὡς ἀπὸ πατρὸς Πλάγχθη, μαχλοσύνησι πατρῷα πάντα λαφύξας, 1488 Καὶ μιν λιμὸς ἔτειρεν ἀλήμονα; Ὡς δ' ἐπὶ δῶμα Πατρὸς ἐοῦ παλίνορσος ἔβη, καὶ γούνασι κάμφθη, Αἴψα πατὴρ ἐλέηρε κακὸν πάϊν, ἀυχένη χεῖρας Πλέξατο, δάκρυα χεῦε, καὶ εἰλαπίνησι γέρηρε Καὶ ποιμὴν ὄϊων τις, ἰῆς ἀπομουνωθείσης, Ἐσθλὸς, λείψεν ἅπαντα, μετ' ἵχνια δ' ἤλυθε κείνης· Ἦν δέ μιν ἦ κατὰ πρῶνας ἀπόπροθεν, ἠὲ καθ' ὕλας Πλαζομένην εὐρησιν, ἐοῖς ὥμοισιν ἀείρας, Καγχαλῶν δεκάδεσιν ἐνηρίθμησε φίλησι. Τοῖος ἐμοῦ Χριστοῦ μέγας νόμος, ὃς χθαμαλοῖσιν Εὐμενέει πάντεσιν, ὑπερφιάλους ἀθερίζων. Πολλάκις ἐξαγόρευσις ἀμαρτάδος ἄνδρ' ἐσάωσε Μοῦνη, καὶ δακρῦοισιν ἀπέκλυσε πῆματα πικροῖς, Καὶ ψυχὴν ἐκάθηρε μελαινομένην κακότητι. 1489 Ἐπτάκι πολλάκι τόσσον Ἄναξ μείλισσετ' ἀλιτροῖς, Ὡς λογίων ἐπάκουσα Θεοῦ, καὶ Πνεῦμ' ἐδίδαξε. Τίς Μανασῆ βασιλῆος ἐν ἀνθρώποισι χερείων; Τίς δ' ἄρ' ἐνὶ πτολίεσσι Νίνου μεγάλοιο πόλης; Τίς δὲ τελωναίης ἀμέτρου χερὸς; ἀλλ' ἄρα καὶ τοὺς Χριστὸς ἄναξ ἐλέηρεν ὀδυρομένους κακότητα. Ἀλλὰ τί μοι Χριστοῦ, τί δὲ βροτέοιο πόθοιο, Τόν ῥα φύσις τοκέεσιν ἐπήξατο ἀμφὶ γενέθλην; Καὶ θῆρες φιλέουσιν ἐὼν γόνον, εἴ ποτ' ἄκουσας Παρδάλιάς τε σῦας τε βοῶν τ' ἀγέλην ἐλικώπων, Ὡς ῥα περιτρομέουσι, καὶ ὡς περὶ δῆριν ἔχουσι, Θηρσί τε καὶ μερόπεσιν ἀπεχθέσιν ἀντιῶντες. Σοὶ δ' ἄρ' καὶ θηρῶν ὀλωότερος ἔπλετο θυμὸς, Καὶ μερόπων. Δάμασον θυμὸν μέγαν· ἦ σέ γε πέτραι Ἠλίβατοι θρέψαντο, πάτερ φίλε, ἦ σε θάλασσα, 1490 Στερρότερην ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ μῆνιν ἔχοντα. Ἄλλοι μὲν κτεάτεσσι τεοῖς ἐπι τέρψιν ἔχουσι, Ξεῖνοί θ' ἡμεδαποί τε, θεουδέες, ἀφραδέοντες. Ξυνὸς γὰρ πάντεσσι λιμὴν χατέουσι τέτυκται Σὸς δόμος· ἠ δὲ τράπεζα, καὶ ἄλσεος Ἀλκινόου Τερπνοτέρη, πλήθουσα φίλοις, πλήθουσα δ' ἐδωδῆς Ἡερίων, χθονίων τε καὶ ὀππόσα νήχεται ὕδωρ. Ἡμεῖς δ' ἡμαρ ἐπ' ἡμαρ ἐπ' ἀλλοτρήσι θύρησιν Αὐαλέοι, κρυεροὶ, καὶ ἀνεῖμονες, ἔνθα καὶ ἔνθα Πλαζόμεθ', οὐδέ τις ἐστὶ δῦης ἄκος, οὐδέ πρόσωπον Σεῖο, πάτερ, λεύσσοντες ἐπὶ χρόνον, εὖτ' ἐχολώθης, Καὶ μάλα περ ποθέοντες, ὃ καὶ δμῶεσιν ὀπάξεις Πολλάκι, χωόμενός περ, ὃ δὴ πόνος. Ἀλλὰ τραπέζαις Ἡμεθ' ἐπὶ σχεδίησι δυσάμμοροι, οὐδ' ὀλίγας περ, Λάζαρος ὡς τις ἐκεῖνος, ὑπερφιάλοιο τραπέζης 1491 Ψίχας ἀφαρπάζοντες, ὁμὴν κυσὶ δαῖτα φέροντες. Πολλοὶ μὲν στυγέουσι τετὴν χάριν, οὐκ ὀλίγοι δὲ Τίουσιν. Μέγα θαῦμα, πατρὸς γέρας υἷες ἄτιμοι, Οὓς κοτύλη βαιή τις ἀναψύξει γοῶντας· Ἄλγος ἀρειοτέροις γὰρ ἀρηγόνες εἰσὶ χερείους. Ἄλλοι δ' αὖ οὐδ' ἴσασι τίνες, τίνος. Αἰδέομαι γὰρ Φράζειν καὶ γενετῆρα. Δύω γε μὲν εὐμενέουσιν, Ὅφρα κεν ἠὲ φύγωσι δῦην, ἠ ἄλκαρ ἔχωσι Πήμασιν ἐν σφετέροισιν, ὄτ' ἀντία κυμαίνησι Δαίμων, ἀλλοτρήσιν ἐὴν τίντες οἴζύν. Εἶπω μείζονα μῦθον· ἀτὰρ, πάτερ, ἴλαος εἴης. Τόσσον ἄκος παθέεσσι πόροις, μὴ μῦθον ἐρύξης. Ἄλλοις μὲν τεκέεσσι πατὴρ καὶ ἡπιος ἐσσι, 1492 Τόσσον, ὅσον τ' ἐπέοικε Θεοῦ Πατρὸς ἐκγεγαῶτα. Οὐ φθόνος· οὐ γὰρ ἔοικε κασιγνήτησι μεγαίρειν. Θρέψας ἐν θαλάμοισι δροσώδεας, ἔργ' ἐδίδαξας Εὐγενέος παλάμησι, διέπλασας ἠθεα κεδνὰ, Θηλυτέρης Χείρωνος· ὑπὸ προπόδεσσι γάμοιο Ἐσθλοῦς ἄνδρας ὄπασσας· ἐνὶ πτολίεσσι γερήρας. Μοῖραν ἐῶν κτεάνων ἀπεδάσσαο χειρὶ παχείῃ. Ἡμᾶς δ', οὓς σὺ φύτευσας ἰῆς ἀπὸ μητρὸς ἀρίστης, Ἦν σ' ἔτι δακρυχέοντα, πάτερ φίλε, πολλάκι λεύσσω, Εὐσεβέος, πάντεσιν ἐπιχθονίοισιν ἀγητῆς, Πρωτογόνους υἷας, ὃ πατράσιν ἐστὶ μέγιστον, Τόσσον ἀπεχθαίρεις, καὶ δώματος ἐκτὸς ἐλαύνεις, Ὅσσάτιον κείνησιν ἐνηέα θυμὸν ἔδειξας. 1493 Φθέγγομαι οὐκ ἐθέλων μὲν, ἀτὰρ λόγον ἔκτοθε ῥήξω, Ὅφρα με μὴ ῥήξειεν ἐεργόμενος πρατίδεσιν. Ἦν θάλαμος, καὶ δεῖπνα γαμήλια· πάντα γεγῆθαι, Ἐδνα λόγοι θαλάμων καὶ ἀθύρματα τερπνὰ γάμοιο. Πολλοὶ μὲν θαλέθοντες ἀφ' αἵματος,

οὐκ ὀλίγοι δὲ Γείτονες, οἳ τε ἄνακτος ἐν ἔρκεσι κῦδος ἔχοντες, Δαῖτα γάμου τίεσκον, ἀγακλειτοὶ θ' ἱερῆς Εὐχαῖς καὶ στεφέεσσιν ὁμοζυγίην συνάγοντες· Καὶ ῥ' οἱ μὲν πάλλοντο καλὸν περὶ κοῦρον ἐταῖροι, Νυμφίον ὑμνεῖοντες ἐοικότα ἔρνει καλῶ· Αἰ δ' ἄρα παρθενικὴν ἐλικώπιδα πορσύνεσκον Ἐς γάμον ἱμερόντα· πατήρ δ' ἐπετέρπετο παισίν· Ἡμεῖς δ', ὡς θήρεσσιν ἐοικότες ἠὲ σύεσσιν, Ἡ μορφὴν ὀλέσαντες ἀπηνεῖ δαίμονος αἴση, 1494 Εἰρχθέντες κατὰ δῶμα κασιγνήτης ἀπάνευθεν, Ἡρώμεσθ', ὅτι λυπρὸν ἐσήλθομεν οἶδμα βίοιο· Ὡς ὄφελον μὴ μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισι παγῆναι, Ἡὲ θανεῖν ἀτέλεστος ἐν ὠδίνεσσι τεκούσης, Εἰ δὲ πύλας ἐπέρησα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα μόροιο, Κλαυθμὸν ἐμοὶ τὸν πρῶτον ἐμοῦ θανάτοιο γενέσθαι Δάκρυον! οὐκ ἂν ἔγωγε τόσοις ἐνέκυρσα κακοῖσιν. Ἐν δὲ τόδ' αἰάζω περιώσιον. Ἡ γὰρ ἀοιδῆς Ἰδρις ἐὼν, ποθέων τε γάμον καὶ λέκτρον ἀεῖσαι Αὐτοκασιγνήτης πάντων ὀλωώτατε δαῖμον, Καὶ θαλάμου μελέεσσι πατρὸς χόλον ἐξακέσασθαι, Καὶ τοῦδ', ὡς τις ἀλιτρὸς, ἀπήμπλακον. Ἄλλος ἄεισε Κάλλος ἐμὸν, ξανθοῖσιν ὑπὸ πλοκάμοισι μέλαιναν Ὀφρὺν ὑπερτέλλουσαν ὑπ' ἀργυρέησι παρειαῖς, 1495 Ἐσπερον εἴρυσεν ἄλλος, Ἐωσφόρον ἄλλος ἄεισεν, Οὐδ' ἀγαθὸς τις ἀοιδός, Ἐγὼ δ' ἀγέραστος, ἀναυδος, Πένθεος ἐσάμενος κείμην νέφος. Οὐδ' ὅσον Ἡχὼ, Ποιμενίας μέλποντος ἐν οὔρεσι Πανὸς ἀοιδὰς, Ἄκρων ὑστερόφωνον ἀπὸ σκοπέλων χέον αὐδῆν. Κλαύσω πρωτοτόκων ἐπέων μόρον, οὐκέτ' αἰέσω. Ἐρῤετέ μοι, βίβλοι πολυηχέες· ἔρῤετε, Μοῦσαι. Τίς χάρις, εἰ μὴ πατρὸς ἐν οὔσῃ κείσεται ἀοιδῆ, Εἴ μου καὶ Ὀρφεὴ τις ἐν Ὀδρυσίοις σκοπέλοισι Λᾶας ἄγοι, καὶ θῆρας ἀπόπροθε, καὶ πετεηνά; Δώσω καὶ τόδε σοι, μογερὲ φθόνε. Λήξατ', ἀοιδαί. Μὴ σοι τοῖα, φέριστε, Θεὸς, μῆδ' ὅστις ἐταῖρος Ἀντιταλαντεύσειε. Δέος δέ με καὶ τόδ' ὀρίνει. Οὔθ' ἡμᾶς φιλέεις, μέγα φέρτατε, οὔτε θύγατρας, Τὰς νῦν ἐν παλάμησι φέρεις, καὶ ὑψὸς ἀείρεις. 1496 Ἡμῖν μὲν σέο δῶμα, φίλην τ' ἀπέκλεισας ὀπωπὴν, Τὰς δ' ἄρα πᾶσιν ἔθηκας ἀπεχθέας. Οὐκ ἐθέλει γὰρ Χριστὸς ἄναξ, τεκέων τῶ μὲν πατέρ' ἠπιον εἶναι, Τῶ δὲ βαρυφρονέοντα· καὶ ἀντιρέποντι ταλάντῳ, Πολλάκι στεργομένοισιν ἐπιβρίθει κακότητα, Ἐκ πατέρων ἐπὶ παῖδας ἄγων χόλον Υἱὸς Ἀνάρχου. Ταῦτα μὲν ἐς πόντοιο πέσοι βυθὸν, ἡμετέρου δὲ Δώματος ἐκτὸς ἔοι, μῆδ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔποιτο. Καὶ τόδ' ἄλις τεκέεσσιν ἔπι πρώτοισιν Ἐριννύς. Σοὶ δὲ, πάτερ, πάντες μὲν ὅσοι τελέθουσι τοκῆς Καὶ παῖδες, κοτέουσιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντι. Ῥῆξις γὰρ βιότοιο πατρὸς μόθος, ὃν συνέδησε Συζυγίη τε πόθος τε, κακὴ δ' ἐκέδασσεν Ἐνωῶ. Πάντες δὴ μέγαν οἶκτον ἐνὶ σπλάγχνοισι φέρουσι, Ἡ τι Θεοῦ ῥέξαντες ἐπάξιον, ἠὲ παθόντες· 1497 Ἐξοχα δ' αὐθ' ἱερῆς, ὅσους δώροισι γεραίρεις, Καὶ τίεις μεγάροισιν, ἀτιμάζεις δ' ἀπεόντας, Πολλάκι καὶ παρεόντας ἐπεὶ σέ γε παρφασίησιν Οὐκ οἶον μαλακῆσι, καὶ εὐμενέεσσι προσώποις, Ἄλλ' οὖν καὶ στερεοῖσιν ἐπιστύφουσι λόγοισι· Γρηγόριος πρῶτιστον ὁμωνυμῆ τε βίῳ τε, Συζυγέα στομάτεσσιν ἐρευγόμενος θεότητα· Βοσπόριος δ' ἄρ', ἔπειτα καὶ Ἀμφίλοχος, μεγαθύμῳ, Οἷς ἄρα καὶ στυγερὴ νούσων ὑποδάμνατ' ἀνίη Εὐχαῖς τε Τριάδος τε σεβάσματι, καὶ θυέεσσι. Σοὶ δ' οὔτ' εὐχολὴ κάμπτει φρένας, οὔτε θυηλὴ· Οὐδὲ μὲν ἀθλοφόροισι δίδως χάριν, οὐς σὺ γεραίρων Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος μεγάλῃ καὶ ἀπείρονι χειρὶ, Βήμασι, καὶ δώροισι, καὶ εἰλαπίνῃσι χορείαις, 1498 Καὶ πολλοῖς κρητῆρσι μεθύσματος ἠδυπότοιο, Καὶ μεγάλαις στιβάδεσσι, Θεοῦ νόμον ὦδ' ἀθερίζεις. Κρεῖσσον βαιὰ φέροντα Θεῶν κραδίην ἱερεύειν, Ἡ πᾶσιν θυέεσσι, νόῳ ῥυπώωντι, γεραίρειν. Οὐ μὲν γὰρ τι Θεοῖο ἐπάξιον, οὐδ' ὅποσα χθῶν Ἡδε φέρει μερόπεσσι, καὶ οὐρανός, ἠδὲ θάλασσα. Καὶ γὰρ ἅπαντα Θεοῖο· τί κεν βροτὸς ἔκτοθεν εὔροι· Μοῦνης δὲ ψυχῆς καθαρὸν θύος, ὧ τις ἄνολβος Πολλάκι καὶ πολυὸλβον ἐπιθρέξας παράμειψεν. Αἰδέομαι καὶ τήνδε, πάτερ, μεγαλήτορα βουλήν, Ἡ πολλοὺς παρέθρεξας, ὑπεννεσίησι Θεοῖο. Οὐκ οἷη μερόπεσσι ἢ δειλοῖσι γενέθλη, Ἐρχομένη σαρκῶν τε καὶ αἵματος, οἷα βροτοῖσιν Ἐνθάδε τικτομένοισι καὶ ὄλλυμένοισι τάχιστα·

1499 Τοίη μὲν πρώτιστον· ἔπειτα δὲ Πνεύματος ἀγνοῦ, Εὐτε λοεσσαμένοισι δι' ὕδατος ἤλυθεν αἴγλη· Ἡ δὲ τρίτη, δακρῶν τε καὶ ἄλγεος ἡμετέριοι, Εἰκόν' ἀποξύουσα μελαιομένην κακότητι. Τάων τὴν μὲν ἔχεις πατέρων ἄπο, τὴν δὲ Θεοῖο, Τῆς δ' αὐτὸς γενέτης, βιότῳ φάος ἐσθλὸν ὀπάζων. Ῥήξας δεσμὰ βίοιο, καὶ ἰλύος ἐκτὸς ἔθηκας Σὸν πόδα, καὶ Σοδόμων ἔφυγες πυρόεσσαν ἀπειλήν· Καὶ χθαμαλῶν πεδίῳν σε φίλη διεδέξατο Σηγῶρ, Μηκέτι παπταίνοντα πρὸς ἄστεα τεφρωθέντα. Πάντων δὲ κτεάνων ἓνα μάργαρον ἐσθλὸν ἐδέξω Ἐσχατιῇ, Χριστόν τε νόον τε σὸν ἀγνὸν ἀγείρας. Καὶ νεφέλην καθύπερθεν ἐφέσσαο, ἄνδιχα κόσμου 1500 Τεμνόμενος χθονίοιο, μέσον δὲ τε τεῖχος ἐγείρας Γαστέρος ὕβριν ἔπαυσας, ἀπληρώτοιο βερέθρου Θώκους ὄφρυόεντας ἀπέπτυσας, οἰδαλέον τε Ὅγκον ἀγνηροῖς κενεαυχέα ρίψας ἔραζε. Οἷόν σοι κλέος ἐστὶ Θεὸς μέγας, ἀνδρομέου τε Αἵματος εὐσεβέες μέγ' ἀρείονες. Εἶξεν ἅπαντα Σταυρῶ, τῷ προσέπηξας ἄγων ληίστορα κόσμον. Ὑμνοὶς παννυχίοισι καὶ ἡματίησιν ἀοιδαῖς Μέλπεις οὐρανίοιο τριλαμπέα πνεύματος αἴγλην. Ταῦτα μὲν ἐσθλὰ, πάτερ, καὶ τέρματος ἄσσον ἀρίστου· (Τέρμα δέ μοι Θεὸς ἐστὶ νοούμενος, οὐκέτ' ἐσόπτρω·) Μοῦνος δ' ἐντὸς ἔμεινε χόλος καὶ ἡδὺς ὄλεθρος, Δάπτων, οἷα σίδηρον ἀτειρέα λάθριος ἰὸς, 1501 Ἡὲ χόλῳ βαρύποτμος ἀπιστοτάτοιο δράκοντος, Ὅς καὶ πρωτογόνους γεύσει βάλεν ἐκ παραδείσου Βαιῆ. καὶ θεότητος ἐνόσφισεν, ἧς πέσεν αὐτός. Ἀλλὰ, πάτερ, δάμασον δεινὸν χόλον. Ἔστι καὶ ἡμῖν Χριστὸς ἄναξ, χατέεις δὲ καὶ αὐτὸς εὐμενέοντος. Τοῖος σοῖς τεκέεσσι πέλοις, πάτερ, ἀφραδέουσιν, Οἷον ἂν ἀρήσαιο Θεὸν σέο πῆμασιν εὐρεῖν, Εἴ ποτέ σοι βαρύμηνης ἀπαντήσειεν ἀνίη. Οὐκ οἷος μερόπων γενέτης ἔφυς, οὔτε σε μῦνον Παῖδες ἀνιάζουσιν ἀπειθέες. Εἶδον ἔγωγε Πολλάκι καὶ στερεοῖσι κακοῖς εἴκοντα τοκῆα Παιδὸς ἀτασθαλέοντος. Ὁ μὲν πεσοῖσιν ἄμετρος, Ὅς δ' ὄλοοῖσι πότοισι, καὶ αἰθομένοισιν ἔρωσιν, Οἷς δόμον ἐξαλάπαξαν· ὁ δ' ἤλυθε καὶ κατὰ πατρὸς 1502 Ἀντιβίοις ἐπέεσσι, χέρας δ' ἤειρεν Ἐριννύς. Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι πατὴρ χόλον ἐσθλὸς ἔπεψε, Γραπτῶν γὰρ βασιλεία νόμων ἀδίδακτος ἀνάγκη Ἡ ρά τε καὶ τοκέεσσι ἐφ' υἷασι θυμὸν ἰαίνει. Πολλὰ μὲν, ὦν λεύσουσιν, ἐπεὶ ῥ' ἐθέλουσιν, ἄλευστα· Πολλὰ δ' ἀνηκούστησαν ἐν οὔασιν οἷσιν ἔχοντες, Ὅφρα κε μὴ θράσος αἰνὸν ἀπορρήξειεν ἔλεγχος, Αἰδῶ τὴν τοκέων ἐσθλήν ἐπίκουρον ἐλέγξας, Τίκτει γὰρ θράσος ὕβρις, ἐνηεῖη δέ τε φειδῶ, Καὶ τεκέεσσι μάλιστα, ἐπεὶ κλέος ἐγγὺς ἔχοντες, Οὐ χερὸς εἰκαθέουσι βίη, πειθοῦς δέ γε δεσμοῖς. Φλόξ καλάμης τεκέεσσι πατρὸς χόλος αὐτίκα λήγων· Θυμὸς γλῶσσαν ἔφλεξεν, ὁ δ' ἔσβεσεν οἶκτος ὑποφθάς. 1503 Ἀρὴν ἐκπροέηκε, νόος δ' ἐφθέγγατ' ἀρωγὴν. Ἀχθεῖ χεῖρας ἄειρε, καὶ ἄλγεϊ κλαῦσε περισχών. Δαυῖδ, ὃς βασιλεῦσι μετέπρεπεν Ἀβραμίδησι, Πᾶσι μὲν ἡπιος ἦε, τόσον δέ τε παισὶν ἐοῖσιν, Ὅς καὶ πατροφόνοισι χόλον καὶ κήδεα πέσσειν. Τεκμαίρου βασιλῆϊ τὸν ἀντία θωρηχθέντα, Ὅζω θ' ἡμιόνω τε, θανόνθ' ὑπὸ δάσκιον ὕλην, Οὐκ οἷον θρήνοισιν ἐκλαύσατο, ὡς τιν' ἄριστον, Ἀλλὰ καὶ ἀγγεῖλαντι δίκην ἐπέθηκε φονῆος. Τύνη δ', ὦ κακόβουλε, πόσον κακὸν, ἢ τί πεπονθῶς, Ὡδε χόλον ἀδάμαστον ἐνὶ φρεσὶ σῆσιν ἀέξεις; Οὔτε σε πατρῶης ἀπεμέρσαμεν, ὦ ἄνα, τιμῆς· Οὐδὲ μὲν ἀσταχύεσσιν ἐπεχράομεν σέο χώρης, 1504 Οὐδὲ βοῶν ἀγέλαις, οὐ πώεσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις· Οὐδὲ λέχους ἐπέβημεν, ὁ μὴ φίλον ἀφραδέοντες, Οὐδὲ δόλον φρασάμεσθα σὺν ἀνδράσι δυσμενέεσσι. Ταῦτα γὰρ εἴ τι χόλοιο φέρει, πάτερ, οὐ νεμεσητόν. Ἐν σέο παισὶ κάκιστον, ἀρειοτέριοιο τοκῆος Χείρονες ἐξεφάνημεν, ὃς οὐ τινι πρῶτα λέλοιπας Εἶδός τε μέγεθός τε. Λόγος δ' οὐκ εὐδρομος ἡμῖν· Γλῶσσα δὲ δεσμὸν ἔχει. Τίπτ' ἤλιτον; ἢ σὺ, φέριστε, Οὐκ ἐθέλων τεκέεσσι ἀρείονα φύσιν ὀπάσσαι; Στήσομεν ἐνθάδε μῦθον. Ἄναξ Πάτερ, Υἱὲ μέγιστε, Δὸς χέρα, καὶ νεύσειας ἐμοὶ πατέρ' ἴλαον εἶναι. Ἡνίδε καὶ χεῖρεσσι γενειάδος, ἡνίδε γούνων Ἀπτόμεθ', ὥστε θεοῖο. Θεοῦ δ' ὀπὸς ἀντιάσαιμεν. Οὐ γάμον, οὐδέ γε πλοῦτον ἐοικότα, οὐ δόμον αἰπὺν 1505 Αἰτέομεν. Δὸς χεῖρα καὶ εὐμενέουσιν ὀπωπὴν. Μητὲρ

ἐμῆ, σὺ δ' ἔμοιγε καὶ ἐννουχίοισιν ὄνειροις Πατρὶ παρισταμένη, λιταῖς χόλον ἐγκεράουσα, Μνωομένη λεχέων τε ὄμοζυγίης τ' ἐρατεινῆς, Λίσσεο σοῖς τεκέεσσι τεδὸν πόσιν ἴλαον εἶναι. Καὶ μολπῆς κόρος ἐστὶ, καὶ ἀργαλέου πολέμοιο. Εἰ μὲν δὴ πεπίθοιμι, κακῶν ἄλις· εἰ δ' ἀπιθήσαις, Καὶ τεκέων Θεός ἐστιν· ἀλησόμεθ' ὡς τοπάροιθεν. Σὸν κλέος, εἴτε λιποῖμεθ' ἀκηδέες, εἴτε θάνοιμεν· Δάκρυα πατρὸς ἔχοιμεν ἐς ὕστερον εὐμενέοντος.

Δ'. Παρὰ Νικοβούλου πρὸς τὸν πατέρα

. ὦ πάτερ, εἴ μ' ἔφυσας, βαιῆ χάρις· ἧ γὰρ ἀπάντων 1506 Εἷς νόμος οὗτος ἄνωθεν, ὁμῶς μερόπων ἀλόγων τε, Κάμπτεσθαι φιλότητι, λόγου δ' ἰότητι σοφοῖο, Τικτομένους, τίκτοντας ἐφημέριον βίον ἔλκειν, Καὶ ζῶειν φθινύθοντας ἐπ' ἀσταχύεσσι ἐοῖσιν. Ἄλλ' ἔθρεψας ἔπειτα· βοῶν δέ τε καὶ κρατεροῖσιν Οὔθαθ' ὑποσκαίροντες ἀνακρούουσι καρήνοισι Μόσχοι· ταὶ δὲ φέρουσι μόγον γλυκερῆς ὑπ' ἀνάγκης Ὅρνις δ' ἄπτερα τέκνα, φίλης καθύπερθε καλιῆς, Ἀμφιπεριτρύζει, καὶ τείρεται ἔνθα καὶ ἔνθα Μάστακ' ἀλητεύουσα, τροφὸς κενεὴ καὶ ἄπαστος. Φίλτρῳ γὰρ συνέδησε φύσις τοκέας τε γόνους τε, Μησαμένη τοκέων τόδε φάρμακον, ὡς κε βαρείας 1507 Κουφοτάτοισι πόθοισιν ἐλαφρίζωσιν ἀνίας. Τοῦνεκα καὶ δριμεῖα νήη περὶ πόρτακι μήτηρ, Ὡς δὲ κύων σκυλάκεσσι νέοις, καὶ πτηνὰ νεοσοῖς Δῆριν ἄγει· στικτὴ δὲ διέσσυται ἀγριόθυμος Πάρδαλις ἐκ ξυλόχοιο, συῶν δέ τε μαίνεται ἀλκή, Χαίτη δεινδρήεσσα, κόρης σέλας, ἀτμὸς ὀδόντων Θηγομένων καναχηδὰ, γένυς δέ τε βάλλεται ἀφρῶ, Ἰεμένων τεκέεσσι ἀμυνέμεν, ἠὲ δαμῆναι· Οἴστρος γὰρ τόδ' ἔπεισεν ἀδιδάκτοισι νόμοισι. Σφῆκες δ' αὖ πέτρησιν ἐνήμενοι, ἦν τιν' ἴδωνται Πλησίον, οὐδὲ φέροντα κακὸν τεκέεσσι νεογνοῖς, Πετρόθεν ἐκχυμένοι, στρατὸς ἀθρόος, ἀμφὶ πρόσωπα Βομβεῦσιν, κέντροις δὲ πικροῖς βάλλουσιν ὀδίτην. Ἔστι καὶ ἐν βυθίοισι πόθου νόμος, εἰ ἔτεόν γε 1508 Δελφίς, εἰναλίῳ βασιλεύτατος, ἦν τιν' ἴδηται Θῆρ' ἀλὸς ἠπεδανοῖσιν ἐπιπλῶντα τέκεσσι, Ἦν γένυν ἀπλώσας, εἴσω γόνον αὐθις ἔδεκτο, Λάπτων ὡς τιν' ἐδητὸν, ὅπως μὴ θηροῖ γένοιτο· Οὐδ' ὅγε πρὶν κευθμῶνος ἀνέπτυσσε φόρτον ἄπιστον, Πρὶν θηρὸς κρατεροῖο φυγεῖν στονόεσσαν ἀπειλήν· Τῆμος δ' ἐκ λαγόνων ὠδὶν' ἠρεύξατο κούφην. Τῷ μὴ μοι γένεσιν προφέρειν, καὶ τυτθὸν ἐδώδην, Ἦν σύ γε καὶ δμῶεσσι τεοῖς καὶ βουσίσι ὀπάξεις. Ἄλλὰ τι τῶνδε περισσὸν ἔχειν χατέω, πανάριστε, Ὡς βροτὸς, ὡς ἀγαθοῖο πατρὸς πάϊς, Ἄλλ' ἐπίνευσον, Εἴ τινα καὶ δακέθυμον ἐρῶ λόγον, οὐδ' ἐπικεύσω. Οὐκ ἐθέλοντα τέκες με, τεκῶν δ' ἔθρεψας ἀνάγκη. Ἦν δὲ τεκῶν μεθέης με, βοτὸν τέκες ἀντὶ βροτοῖο. Οὐ χρυσὸν ποθέω, οὐδ' ἄργυρον, οὐδὲ τὰ σερῶν 1509 Νήματα, καὶ λιθάκεσσι μεμιγμένας ἔνδοθεν αὐγάς, Οὐ γαῖαν πολύμετρον ὁμοῖα κυμαίνουσαν Αἰγύπτου πεδίοισιν ἀγάσταχυν, οὐ θεραπόντων Πληθὺν, τετραπόδων τε. Γάμος δ' ἄλλοισι μεμήλοισι Ὑψηλὸς, δέσποιναν ἄγων, τιμώμενον ἄχθος· Καὶ θρόνος, ὃς παύρους πατέων, πλεόνεσσι πατεῖται, Πολλάκι χειροτέροισι, τὸ καὶ πλέον ἤτορ ὀρίνει. Ἄλλος γὰρ τ' ἄλλοισι τύφος, χθαμαλοῖ δέ τε πάντες, Ἔμπεδον οὐδὲν ἔχοντες ἐς αὔριον, ἀλλοτρίοισι Τερπνοῖς φυσιόωντες ἀφιπταμένοιισι τάχιστα. Ἐρρέτω, ὅσσα φέρει πικρὴ βίοτοιο θύελλα Τῆ καὶ τῆ δονέουσα κόνιν πάντεσσι ἀπιστον. Ταῦτα γὰρ ἠπεδαναῖς μὲν ἔτι φρεσὶν ἔδρακον ἔμπης, 1510 Καὶ πινυτῶν ἐσάκουσα· χρόνος δέ τι καὶ πλέον οἴσει, Ὅν πάντες ἐνέπουσι διδάσκαλον ἡμερίοισιν. ὦ πάτερ, ἐν ποθέω, μύθων κράτος, ἀντὶ νῦ πάντων. Καλὸν μὲν ῥήτρης πυρόεν μένος, ἔν τ' ἀγορήσιν, Ἔν τε δικασπολίησι, καὶ εὐφήμοισι λόγοισιν. Καλὸν δ' ἱστορίας φρὴν ἔμπλεος· ἱστορίη γὰρ Συμφερτὴ σοφίη, πολλῶν νόος· οὐκ ὀλίγον δὲ Γραμματικὴ ξύουσα λόγον, καὶ βάρβαρον ἠχὴν,

Ἑλλάδος εὐγενέος γλώσσης ἐπίκουρος ἀρίστη· Καὶ λογικῆς τέχνης τὰ παλαιάσματα, οἷς ὕπ' ἀληθῆς Κρύπτεται, ὃ τριφθεὶς δὲ λόγος περίφαντον ἔθηκεν· Ὅσοις τ' ἦθεα κεδνὰ διαπλάσσουν ἄριστοι, Ὡς τυρὸν πλεκτοῖσιν ἐξιδόμενον ταλάροισιν· 1511 Ἦδ' ὅποσα πτερόντι νόω λεπταῖς τε μερίμναις Βένθεα διφήσαντες, ὁ μὲν τοῦ, τοῦ δέ τις ἄλλος, Ἄνδρες ἐθήσαντο σοφοὶ, βίβλοισι δ' ἔδωκαν· Ἡερίων, χθονίων τε καὶ εἰναλίων φύσιν εὐρον, Οὐρανίων τ' ἐπὶ πᾶσι Θεοῦ νόον ἀφράστοιο· Πῶς τόδ' ἄγει, καὶ ποῖ προφέρει, καὶ εἰς ὅτε λήξει Κόσμος ὅλος πολλοῖσι κεκασμένος ἔνδοθι κόσμοις· Ἦ μάθον, ἦ τὰ νόησαν, ἃ μὴ θνητοῖο νοῆσαι. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ ταῦτα διεξελάσω νεότητι, Πνεύματι θειοτέρῳ δώσω φρένας, ὅσα κέλευσε Καλὰ ἀνιχνεύων τε καὶ ἐς φάος αἰὲν ὀδεύων, Καὶ στάθμην βιότιο φέρων κινήμασι θείοις, Ὡς κεν ἄσοσητήρα, συνέμπορον, ἡγεμονῆα Χριστὸν ἔχων, κούφησι σὺν ἐλπίσιν ἔνθεν ἀερθῶ, 1512 Καὶ ζωῆς καθαρῆς τε καὶ ἀλήκτοιο τύχοιμι, Μηκέτ' ἀληθείης ἰνδάματα τηλόθε λεύσσω, Ὡστε δι' ἐσόπτροιο καὶ ὕδατος ἀδρανέοντα, Αὐτὴν δ' ἀτρεκίην θεγύμενος ὄμμασιν ἀγνοῖς, Ἦς πρῶτον πύματόν τε Τριάς θεότης μονόσεπτος, Ἐν φάος ἐν τρισσοῖς ἀμαρύγμασιν ἰσοθέοισι. Δέρκεο μητρὸς ἐμῆς μήτρων μέγαν, ὃς περὶ πάντων Μῦθοισι πυκνιοῖσι κεκασμένος, οὓς συνάγειρεν Ἐκ περάτων, γλώσσησί τ' ἐνὶ πλεόνεσσι καθίζων, Ὑστάτιον κληῖδα λόγων ποιήσατο, Χριστὸν Καὶ βίον αἰπήντα. Πρὸς ὄν, πάτερ, ὄμμα τιταίνω. Εἴ τοι καὶ βαιὸν χθαμαλότερον· ἀλλὰ μετρεῖσθαι Μέτροισι μεγάλοισι βίον πυκινόφρονος ἀνδρός. Κρεῖσσον δεύτερ' ἔχειν μεγάλων, ἢ πρῶτα πενιχρῶν· 1513 Ὡς ἵπτασθ' ἀετοῖο κάτω ῥοιζοῦντος ὑπερθεν, Ἦε χαμαιπετέων κορύδων ὑπὲρ ἡέρα τέμνειν. Ταῦτα, πάτερ, ποθέω, σὺ δέ μοι τελέσειας ἐέλδωρ. Ναὶ λίτομαι· τῆς σῆς δὲ γενειάδος ἄπτομ' ἔγωγε; Ναὶ λίτομαι· καιροῖο λαβόμεθα, ὄν προσιόντα Ἔστιν ἐλεῖν, ζητεῖν δὲ παραθρέξαντα, μάταιον. Καιρὸς φυταλιῆς, καιρὸς δέ τε γαῖαν ἀρόσσειν· Καιρὸς ποντοποροῦσι λύειν πρυμνήσια νηῶν· Καιρὸς θηρητῆρσι κατ' οὔρεα θῆρας ἀναιρεῖν· Καιρὸς δ' αὖ πολέμοιο· τὰ δ' ἄνθεα εἶαρος ὥρη Τίκτηι. Ὡς δὲ λόγων ἔσθ' ὠριος ἀνδράσι καιρὸς, Ἦνίκα θερμότεροι ψυχῶν πλείουσι ἔρωτες, Οὐδὲ τύποις πολλοῖσι χαράσσειται ἔνδοθεν ἦτορ, Ἀλλὰ νεογράπτοις καλοῖς μούνοισι τέθηλε, 1514 Καὶ ρίζαν βιότιο νέοι βάλλοντ' ἐπὶ γαίης, Ἔσθλῆν τε στυγερὴν τε, τὸ καὶ φράζεσθαι ἄμεινον. Πείθομαι, ἦ τίνα μῦθον ἀρείονα τοῖσδ' ἐπιθήσω; Αἰδέομαι τοὺς σοὺς μῦθους, πάτερ, οἷς σύ γ' ἄριστος Εὐδρομέων γλῶσσάν τε καὶ οὔατα, καὶ νόον ὠκὺν Ἐν πάντεσσι νόμοισιν ὁμῶς, ἀδέτοις τε δετοῖς τε, Οὐδὲ μόγοις πολλοῖσι, τὸ δὲ καὶ θαῦμα περισόν. Οἶδά σε καὶ βασιλεῦσι παριστάμενον μεγάλοισι, Καὶ μετ' ἀριστήων τιμώμενον, εἴ ποτ' ἔην γε, Ἦνίκα θούριον ἔγχος Ἀχαιμενίδησι τίνασσε; Καὶ πλούτῳ κομόωντα, καὶ αἵματι, καὶ πραπίδεσιν, Εἶδός τε μέγεθός τε· παλαιοτάτοισιν ὅμοιος Αἰακίδησιν ἔης, ἢ Αἰτωλῶ Μελεάγρῳ. Ἀλλὰ καὶ ὥς μῦθοί σε πλεον κλήϊσσαν ἀπάντων, 1515 Ἐμπεδον, ἀστυφέλικτον, ἀγήραον, ἄτροπον, ἐσθλὸν, Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεζόμενον λυκάβασι. Κληῖρον ἔχειν ποθέω πατρῷον, ὥς ποτε λόγην Σπαρτιάται, Πέλοπός τε γένος Πελοπήϊον ὦμον, Καὶ σκῆπτρον πατέρων εἰς υἱέας αἰὲν ὀδεῦον· Κεκροπίδαί τεττιγα πλόκων ὕπερ υἱέα γαίης Γηγενέες. Καὶ εἶδος ἔχειν πατρῷον εὖχος. Αἶδεό μοι πόθον· αὐτὸν ἀμύμονα εἶδον ἔγωγε Καὶ στυγεροῖσι πόθοισι τέκνων εἴκοντα τοκῆα, Ὡς τιν' ἄσοσητήρα νόσου, καὶ τερπνὰ φέροντα Ἄμμια τοῖς ἀγαθοῖσιν, ὅπως τὰ κρείσσονα τερπνοῖς Φαρμάσσοι, μικρῶ δὲ χερείονι νοῦσον ἐλαύνοι· 1516 Καὶ τίνα καὶ σοφίης ἀδαήμονα, πολλάκι παιδί Ἐσπόμενον ποθέοντι λόγους, καὶ δόντα πόθοισιν Ὀθνεῖοις ἀγαθοῖσιν, ὅπως κεχάροίτο γόνιοιο. Αὐτὰρ ἐγὼ κέλομαί σε τὰ μὲν κάλλιστα ποθεῦντι Ἔσπεσθαι, καὶ χεῖρα φέρειν, πάτερ· εἰ δὲ κακοῖσι Τερποίμην, παίδων με τεῶν ἄπο τηλόθι ρῖψον Ὡς νόθον, εὐγενέος Ῥήνου κριθέντα ῥεέθροις, Ἦ καθαρῶν ἀετῶν ψευδῆ γόνον ἀκτίνεσσι. Δὸς χάριν, ἦ

πατρός ἐστι πλέον ἢ παιδός, ἄριστε, Ἐμπαλιν ἄϊσσουσα παρ' υἱέος ἐς γενετῆρα· Κῦδος γὰρ τοκέεσσι τέκνων κλέος, ὡς τεκέεσσι ὄν τοκέων· ξυνή δὲ χάρις καὶ ξυνὸν ὄνειδος. Ἦδη καὶ σταδίοισιν ὄλον βίον ἐξετίναξαν, Ἄλματα τιμήσαντες ἀνάρσια, καὶ φόνον ἀνδρῶν, 1517 Θηρῶν τ' ὄλλυμένων κενεόφρονες, ὡς πολιήταις Ἦρα φέρειν, καὶ κῦδος ἔχειν περιώσιον ἄλλων, Πανδήμοις στομάτεσσι βοώμενον οὐκ ἐπὶ δηρόν. Ἄλλο. ἀεθλευτῆρσι βίον καὶ πλοῦτον ἄφυσσαν, Ἀμφὶ κόνιν μογέουσιν ἐτώσια, ἠνιόχοις τε Ἀντίπαλ' ἀφραδέουσιν, ὑπ' ἀντιπάλοισι θεηταῖς, Παλλομένοις ἐκάτερθεν ἐς ἡέρα. Ὑβρεσιν ἄλλοι Ἀνδρῶν θηλυτέρων πολυκαμπέα τέρψιν ἔχοντες, Καὶ μίμων σκιεροῖσι ραπίσμασιν, οἷς ὑπο κόρησιν Γυμνοῦται, ψοφέουσα γελοῖον ἀντὶ γόοιο. Τοῖα γὰρ ἀφραδέουσιν, ἐὼν βίον ἐν μεσάτοισι Παίζοντες κακοεργόν. Ἄ γὰρ μάθον, ἐξεδίδαξαν. Καὶ μισθὸς μούνοισι κακῶν οὐ φάσανον ὄξυ, 1518 Ἄλλ' ἄφενος, καὶ πλοῦτος, ἐπεὶ παθέων ἐπαρωγοί. Ῥεῖα δ' ἀριστεύουσιν ἐν ἀφραδέεσσι κάκιστοι. Κεῖνοι μὲν δὴ τοῖα· καὶ ἄ κτήσαντο κακίστως, Χεῖρον ἀπερῥίψαντο. Δίκη δ' ἰθεῖα παρέστη. Σοὶ δὲ Θεὸς ὀπάσειε τάτ' ἔλδεαι, ὅστις ἄριστος Χεῖρ' ὀρέγειν τεκέεσσι, καὶ οἷς δατέεσθαι ἄμεινον. Ἄλλοισιν τὰ περισσά, τὰ δ' ὄλβια ἡμῖν ὀπάζοις. Οὐ γὰρ πόλλ' ἐθέλω, πολλοῦ γε μὲν ἄξιος αὐτὸς Ἐμμεναι, ὡς πατέρων μὴ τηλόθε πολλὸν ἐλαύνειν. Τίς χάρις, ἦν σὺ πίθηκον ἔχης, βροτοειδέα λώβην, Χρυσείοισι βρόχοισι δέρην περιγυρωθέντα; Οὐ γὰρ κόσμος ἄμειψε γελώϊον εἶδος ἐλαφρόν. Τίς δὲ χάρις κάνθωνι φέρειν χρυσοῖο τάλαντα; 1519 Κάνθων καὶ πολύχρυσος ἐὼν ὄγκηθμὸν αἰίδει. Οὐδὲ χάρις μολίβοιο τετυγμένα φάσανα κεύθειν Ἀργυρέοις κολοῖσι, τὰ μὴ πολέμοισιν ὄνειαρ. Τοῖος γὰρ βροτὸς ἐστίν, ὅτ' ἔκτοθε μῶνον ἀερθῆ. Τέρμα λόγου τόδ' ἄκουε· Θεὸς δ' ἐπιμάρτυρος ἔστω. Καὶ γὰρ καὶ Θεὸς ἐστὶ Λόγος, θνητοῖσιν ἀνάσσει. Ταῦτα, πάτερ, παρ' ἐμεῖο, φύσις, τρόπος, ἄσπετος ἰδρῶς, Ἦματά τε νύκτας τε διηνεκὲς εἰς ἐν ἀγείρειν. Τάλλα δέ μοι παρὰ σεῖο, Θεὸς, χρόνος, ἐλπίς ἀρείων, Μὴ λήγειν θήγοντα παραιφασίησιν ἐταίρων· Καὶ γὰρ καὶ δρυτόμω πέλεκυς, σθένος ἐστὶν ἄριστον. Μὴ σὺ γε μὴ πόντον περιδείδιθι, μὴ σὺ γ' ὄδοιο Μῆκος, μὴ κτεάνων περιφείδω, μήτε τευ ἄλλου 1520 Τῶν ὅσα τὴν μεγάλην ἀρετὴν θνητοῖσιν ὀφέλλει. Πολλῶν τοι κτεάνων προφερέστερος εὐχομαι εἶναι, Πρωτότοκος, καὶ πρῶτος ἐς οὔνομα πατρός ἀείρας, Εἴ τινα καὶ τόδ' ἔχει γενέταις χάριν, ὡσπερ οἶω. Εἰ δὲ σέ γ' ἢ κτεάνων αἶρει πόθος, ἢ σέ γε παιδὸς Θηλυτέρως, μαλακὸς, μητρῴος ἐγγύθε πίπτων, Φλόξ καλάμης ἀνιοῦσα, μαραινόμενη τε τάχιστα, Φθέγξομαι, οὐκ ἐθέλων μὲν, ἀτὰρ σὺ με καὶ τὸ κελεύεις· Οὐ ποτέ σοι φιλόπαιδος ἐγὼ, πάτερ, οὔνομ' ἀνάψω. Ἀλλὰ, πάτερ, σῶ παιδί πέλοις θεὸς ἀντὶ βροτοῖο. Μὴ φράξης πηγὴν, ποταμὸν μέγαν ὠδίνουσαν, Μηδὲ φάος λύχνοιο θάνοι, λήγοντος ἐλαίου, Ἦ φυτὸν οὐ δροσερῆσι παινόμενον προχοῆσιν. 1521 Οἶγε, θρέψον, ἔπαρδε, ῥόον, φάος, ἔρνος ἀέξων. Μητὲρ ἐμῆ, σὺ δ' ἐμῆσι λιταῖς ἐπάρηγε καὶ αὐτῇ, Ὅφρα κεν ἀμφοτέροισι χαρίσιον ὕμνον αἰείσω Μηδὲ μόνον πηλοῖο (τό πέρ τισιν εὐάδε λέξαι, Φρασσαμένοις ὅτι σαρκὶ περιτρομέουσι τοκήες), Ἀλλὰ καὶ ἀθανάτων ψυχῶν γενέτας καλέσαιμι. Εἴ. Νικοβούλου πρὸς τὸν υἱόν. Τέκνον ἐμὸν, μύθους ποθέων, ποθέεις τὰ φέριστα· Καὶ τὸς γὰρ μύθοις ἐπιτέρπομαι, οὐς περ ἔδωκε Χριστὸς ἀναξ μερόπεσσι, βίου φάος, οἶον ἀπ' ἄλλων Δῶρον ἐπουρανίης ἐξ ἄντυγος. Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Αἰρόμενος πολλῆσιν ἐπωνυμίησι, γέγηθεν 1522 Ἄλλο τι πρόσθε Λόγοιο καλεύμενος. Ἄλλ' ἐσάκουε Μῦθον ἐμὸν. Πατρός δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἀρίστη, Καὶ πολιὴ νεότητος ἔχει πλέον. Ἱστορίην γὰρ Ὁ χρόνος, ἱστορίη δὲ τέκεν σοφίην πτερόεσαν· Τοῦνεκ' ἐμῶν ἐπέων ἐμπάζω· καὶ γὰρ ἄμεινον. Τέκνον ἐμὸν, τὰ μὲν ἄλλα Πατρός καὶ φέρτερος εἶης· Χαίρει γὰρ τε πατὴρ ἠσώμενος υἱέος ἐσθλοῦ, Καὶ πλέον ἢ πάντων κρατέων, θείοισι νόμοισιν, Οἷς τότε πᾶν συνέδησε Πατὴρ μέγας· ἐκ δὲ Λόγοιο Ἐμπεδον ἐστήριξεν, ἐὼν κτέαρ ἀμφαγαπάζων. Κεῖνό γε μὴν ἐθέλω σε πατρῴϊον, ὦ τέκος, ἴσχειν Αἰδῶ πλειοτέραν,

ἦς νῦν τοκέεσσιν ἔφηνας. Παῖς καὶ ἐγὼ γενόμεν ἄγαθοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τόδ' οὐπῶ
1523 ἦλθεν ἀφ' ἡμετέρων στομάτων ἔπος, οὐδ' ὑπ' ὀδόντι. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Θεῶ
κεχαρισμένος ἐστὶν ὁ μῦθος «Ἦ πάτερ, εἴ μ' ἔφυσας, βαιὴ χάρις· οὐ γὰρ ἔμοιγε, Σῶ δὲ
πόθῳ, σῆ σαρκὶ χαριζόμενός μ' ἐφύτευσας. Ἄλλ' ἔθρειψας ἔπειτα· τί γὰρ τέκες;» Ὡς
ἀχάριστος Φωνή! καὶ κόσμοιο λύσις, μεγάλης τε γενέθλης Φίλτρῳ μὲν συνέδησε
φύσις τοκέας τε γόνους τε, Μὴ μόγος ἀμφὶ τέκεσιν ἀπορρήξειε τοκῆας, Καὶ θανάτῳ
τίκτωμεν, ἀκηδέες ὧν τεκόμεσθα. Τοῦνεκα καὶ μόθον αἶνον ἐοῖς περὶ παισὶ τοκῆς
Ἰσταντ', ἧ γὰρ ἔλεξας ἐτήτυμον, ἄχρι μόροιο, Σφῆκες, παρδάλιες τε, βόες, σύες,
ἰχθύες, ὄρνεις, Πάντων δ' αὖ περιάλλα βροτῶν γένος. Εἰ δὲ νόμοισι Τόσσοις εἰ
καθεόιμεν, ὅλος βίος οἶχετ' ἄϊστος. 1524 Τίς γὰρ ἔθ' υἷῃα προσπτύζεται, ἢ τὰ φέριστα
εὕξεται, ἢ ποθέοντι λόγους, ἢ ἄλλο τι νεύσει, Τίς μοῖραν κτεάνων ἀποδάσσειται, ὡς
ἐπέοικεν, Εἰ χρέος, οὐ χάρις ἐστὶν, ὃ κεν πατρὸς υἱὸς ἔλῃσι, Καὶ μηδὲν μὲν ἔχων,
αἰδοῦς νόμον ἔκτοθι βάλλοι, Εὖ δὲ παθῶν, ἀχάριστον ἔχοι γλῶσσάν τε νόον τε;
Σκέπτεο δ' εἴ κέν σοί τις ἀπαντήσειεν ἐχέφρων· Οὐκ οἶον μερόπων ἡμεῖς γένος, ἀλλὰ
Θεοῖο, Τῶν δὲ πάρος. Πατέρες δὲ τὰ δευτέρᾳ εἰσι τέκεσιν Ὅργανα τῆς Χριστοῦ Θεοῦ
μεγάλιοι γενέθλης. Γαῖαν ἔλεν, δῶκεν δὲ νόον, μικτὸν δ' ἀνέδειξεν Ἐν γένος
ἀμφοτέρωθεν, ἐπιχθόνιον βασιλῆα, Σῶμα κακοφρονέοντα, θεὸν θετὸν εὐσεβέοντα·
Πολλοῖσιν τε κακοῖσι κυκώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα, 1525 Ὡς κεν ἐνὶ πλεόνεσσι
ἀκαμπέα θυμὸν ἔχωμεν. Ἄλλ' οὐπῶ τις τόσσον ἀπὸ φρενὸς ἤλυθεν ἐσθλῆς, Οὐδὲ
τόσον νεότητος ἀπηνέος αἵματι βράσθη, Ὡς τόδ' ἀπὸ στόματος ῥῆξαι κακὸν ἀντὶ
Θεοῖο· Οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔοργας, ἐπεὶ δέ μ' ἔοργας, ἔτισας· Ἦν δὲ πλάσας μεθέης με,
βοτὸν πλάσας ἀντὶ βροτοῖο. Δὸς σοφίην, δὸς πλοῦτον, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἔδωκας· Δὸς
μέγεθος, καὶ κάλλος, ἐν ἅστεσι πρῶτα φέρεσθαι, Θούριον ἔγχος ἔχειν, νούσοις δέμας
οὐχ ὑποεικτὸν, Ἄλλά τε, οἷς μέγας ὄλβος ἐν ἀνθρώποισι μετρεῖται, Ἦ σχήσω θυσίαις
τε καὶ εὐχλωλῆσι γεραίρειν· Οὐ γὰρ ἐμοί τι νέμων, δήσας ψυχὴν τε δέμας τε, Κύδεος
ἱμεῖρων δὲ παρήγαγες, ὥσπερ ἅπαντα, Ὡς καὶ ἐπιχθονίοισιν ἀοίδιμος, ὦ Μάκαρ, εἴης.
1526 Ταῦτα θεοστυγέεσσι καὶ ἀφραδέεσσι δεδόσθως Οἷς πλοῦτος θεὸς ἐστὶ, κακοῦ
πλαστῆρος ὀπηδοῖς. Ἠμεῖς δ' ἐν πάντεσσι Θεὸν μέγαν ὑμνεῖωμεν, Ἐσθλοῖς τε
στυγεροῖς τε· τὸ γὰρ τεκέων ἐρατεινῶν· Καὶ μετὰ πρῶτον Ἄνακτα ἐπιχθονίους
γενετῆρας, Οἱ με φάους ἔπλησαν, ἀφ' ὧν Τριάς εἰς ἓν ἰοῦσα, Καὶ λάμψε πραπίδεςσιν
ἐμαῖς, καὶ πᾶσι φαάνθη. Σιγήσω κόσμοιο κύκλον μέγαν, οὐρανὸν εὐρύν, Ὅμμασι
παμφανώοντα διαυγέσι, νῶτα θαλάσσης Ῥευστῆς ἰσταμένης τε, τὸ δὴ καὶ θάμβος
ἔμοιγε· Γαῖαν ἐς ὕστερον, ποταμῶν ῥόον, ἡέρα πνευστὸν, Ὡρας, ἄνθεα τερπνὰ
βροτῶν φύσιν, ἡερίων τε, Ὅσσα Θεὸς προύθηκεν ἐμοῖς φαέεσσι τράπεζαν· Ταῦτα
πατὴρ μέγαιοι Πατρὸς πάρ' ἔδωκεν ἔμοιγε. 1527 Τῶ, μὴ μοι τοίοισιν ἀμείβεσθαι
γενετῆρα Θαρσαλέως· καὶ θάρσος ἔφυ θράσος, ἔκτοθι μέτρου· Μὴ σοί τις καὶ τοῖος
ἀπ' οὐατος ἡμετέροιο, Τέκνον, θερμότεροιο πατρὸς πάρα μῦθος ἴκηται· Εἴ γε φύσις
τεκέεσσι πόθον πόρσυνε τοκῆων, Καὶ τὸ φύσις φιλέειν τοὺς οὐ φιλέοντας ἔρυξε.
Κρεῖσσον ἀτασθαλέοντα φέρειν πατέρ', ἢ ἐπ' ἄλλων Εὖ πάσχειν, θνητοῖς δὲ
πατρὸς μόνον ἐς χέρα λεύσσειν. Εἰ δὲ πένης, φρενοπλήξ τε καὶ οὐ μελέεσσι πεπηγῶς,
Τί πρήξεις; οὐ χεῖρα τήν σκῆπωνα παρέξεις; Οὐκ ὤμοισι τεοῖσιν ἀειρόμενός μ' ἐκάς
οἶσις, Ὡς Ἀγχισιάδης γενέτην ἐὸν ἐκ πολέμοιο; Ἦ φήσεις· Τί μ' ἔτευξας, καὶ τί με
δούλιον αἰτεῖς; 1528 Δὸς φωνὴν νεπόδεσσι, καὶ ἡερίοις πετεηνοῖς, Καὶ τοῖς ὅσσα τε
γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει· Οὐκ ἐρέει, «Τί μ' ἔτευξας ἀλὸς τέκος, ὦ Ἄνα;» δελφίς·
Ἄλμυρὸν οὐκ ἔθελον τέμνειν βίον, αἶν ἀλήτης, Ὑγρὸν φυσιώων, καὶ ἀνάστερον
ἡέρα λεύσσω. Ἔργα βοδὸς ποθέω, καὶ οὔρεα, καὶ πλατῦν ὤμον, Καὶ ζῶειν
μερόπεσσι ὁμὸν βίον, ὡς ταχὺς ἵππος, Ἦ πᾶσιν νεπόδεσσι ὀλισθηροῖσιν ἀνάσσειν.
Οὐδὲ βόες ποθέοντες ἀλὸς πόρον ἀσχαλώσιν· Οὐκ ἐρέει σκολιοῖς κάμνων μηρύμασι

γαστρός Πικρός ὄφιν· «Τί μ' ἔριψας ἐπὶ χθόνα, γαῖαν ἔδοντα; Ἦθελον ὄρθιος ἔμμεν, ἀτὰρ σύ με γαστρὶ κυλίνδεις.» 1529 Οὐδὲ κόραξ ἀετοῖσιν ὁμοίᾳ δινεύεσθαι Χρηΐζει, πάντων βασιλεύτατον εἶδος ἀμείψας· Στέργει δ', ἦν περ ἕκαστον ἔχει, βιότιο κέλευθον. Οὐδέ γ' ἐῷ πλάστη ποτ' ἐρεῖ κεραμῆιον ἔργον· «Τίπτ' ἐπ' ἐμοὶ ροίζησας ἀεικέα κύκλον, ἀλιτρέ;» Ταῦτα μὲν ὥστε τεῖν κάμψαι φρένα, φίλτατε παίδων, Ὡς κε μάθης πλάστιγγα λόγου καὶ σπάρτον ἐφέλκειν, Ἦ ρίψειν τὸ περισσὸν, ὃ δ' ἄρκιον ἐστι, καθέξειν, Μηδὲ ῥόω νεότητος ἐφιέμεν', ἀλλὰ κατίσχειν. Τὸ πλεῖστον φραστῶν τι μένειν πολὺ λώϊον ἐστίν Ἐνδοθεν, ἢ τιν' ἄφραστον ἐς ἡέρα μῦθον ὀδεύειν. Οὐδεὶς γὰρ πόνος ἐστὶ μένειν ὑπὸ χεῖλεσι μῦθον· Οὐ γὰρ ἐχιδναῖός τε γόνος διὰ γαστέρα ῥήξει 1530 Μητρὸς ἀναβρώσκων, ποινήν πατρὸς οὐλομένοιο. Ἦδη δ' αὖ μῦθοισι τεὸν δειδίξομ' ἔρωτα Πατρὸς ἐνηεῖη, παιδὸς θράσος ἡέρι πάσσω. Οὔτι μὴ βιότιο πέλει τρίβος, ὧ τέκος, οὔτι· Οὐδὲ γὰρ οὐδεμίη πᾶσιν φύσις· ἀλλ' ἢ μὲν ἐσθλή, Ἦ δὲ χειριότερη, θηρσὶν ἀλόγοισιν ὁμοίη· Ἄλλη δ' αὖ πλεκτή τε καὶ ἀμφοτέραις ἐπίμικτος. Ὡς ἄρα καὶ τρισσὸν γαίης σθένος οἶδε γεωργός· Εὐσταχυς, ἡδὲ ἄκαρπος, ἀκανθοφόρος θ' ἅμα σίτω. Τρισσαὶ δὴ τελέθουσιν ὁδοὶ, καὶ τέρματα τρισσά· Ἦ μὲν γὰρ χθαμαλή, καὶ ἐπίτροχος ἴχνεσι πολλῶν, Εὐρείη, μαλακή τε καὶ ἐς τέλος οἰκτρὸν ἄγουσα, Κρημνούς τε, ζοφερούς τε μυχοὺς, καὶ τάρταρον αἰνὸν 1531 Ἦχι πυρὸς ποταμοὶ, καὶ δαίμονες ἀγριοθύμοι, Ψυχῶν τ' οὐλομένων ποινή, καὶ τίσις ἄπαστος. Ἦ δὲ τρηχάλῃ, καὶ ὄρθιος, ἀυαλή τε, Στεινή τε, σκολιή τε καὶ ἀμφίκριημος ἀπάντη, Ἄμβατος οὐ πολλοῖσι, καὶ ἐς τέλος ἐσθλὸν ἄγουσα, Οὐρανὸν ἀστερόεντα, κλέος μέγα, κάλλε' ἄσαρκα, Αὐτὴν ἀτρεκίην καθαρὴν, καὶ ἄσκιον ἐσθλὸν, Ἄχρι καὶ ἀκροτάτιο φάους ὄρον οὔτιν' ἔχοντος. Ἦ δὲ τρίτη, μεσάτη μὲν ὁδὸς, μεσάτη δὲ γ' ἀμοιβῆς, Οὔτι λίην μογερὴ, καὶ κύδεος οὐ μάλα πολλοῦ. Οἶον κίρναμένου φωτὸς πρὸς νύκτα μέλαιναν· Ἀμφιλύκην δ' ἄρα τὴν γε σοφοὶ μίξιν καλέουσι. Λεῖη μὲν περώσιν, ὅσοις νόος ἐστὶ κάκιστος, Ψεύσταις, ἀνδροφόνοις, μοιχοῖς, ἐπίορκον ὁμοῦσιν, 1532 Ἀνδρογύνοις, τοκέων δηλήμοισιν, ἀρπαγέεσσι, Γαστροφίλοις, λίμνησιν ἀπληρώτοις ὁμοίοις, Οἱ θανάτω ζῶντες, ἐὸν μόρον ἀμφαγαπῶσι· Δυσμενέων κεφαλαῖς οὔτος βίος ἀντήσειε. Τὴν δ' ἀγαθὴν τέμνουσιν, ὅσοις βίος οὐκ ἐπὶ γαίης, Τρισμάκαρες, ζῶντες ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ὑπερθεν, Ἄζυγές, κόσμοιο περίφρονες, οὐρανοφοῖται, Ἀκτέανοι, κινυροὶ χαμαιιουνάδες, οἰοχίτωνες, Βαιὸν ἀναπνεύοντες, ἀγάστορες, ἀσκεκέες τε, Κῦδος ἐν οἶον ἔχοντες, ἅπαν κλέος ἐνθάδ' ἀτίζειν, Καὶ πλοῦτον πενήν τε καὶ εἰς Θεὸν οἶον ὀρᾶσθαι. Τοὺς μὲν ἐγὼ τρομέω, καὶ δεΐδια νέρθε δεδορκῶς, Ὡς Θεὸν ὑψιμέδοντα, ὅτ' ἀνθρώποισι πελάζει· Καὶ γὰρ πολλὸν ὑπερθε βροτῶν βεβᾶσιν ἀπάντων. 1533 Ἦμεῖς δ' αὖ μεσάτην ὁδὸν ἴομεν, οὔτε κακοῖσι Τερπόμενοι, καὶ βαιὸν ἐφαπτόμενοί γε Θεοῖο, Οἷς ἀλόχων τε μέμηλε, καὶ εὐκλείης ἐρατεινῆς, Καὶ τεκέων, κτεάνων τε, φίλον δ' ὃ τι χεῖρας ἴκηται. Τούτου δὴ πρώτιστον ἐμοὶ λόγος ἐστὶ βίοιο, Πλοῦτον ἀλήϊστον, κτέαρ ἄκλοπον, ἐσθλὸν ἔχοντος. Εἴ τοι μὴ πάντεσσιν ἐπέδραμον, ὡς ποθέεσκον, Μηδ' ὄλον ἐξεπέρησα λόγων πόρον, ἰστία τείνας (Οὐ γὰρ σοῖς ἐπέεσσ' ἐπιπέιθομαι, οὐδέ με κλέψε Αἴνος ἐμός· αἴνος γὰρ ἀφ' αἵματός ἐστιν ἄπιστος)· Ἄλλ' ἔμπης τίω γε λόγων κλέος ἔξοχον ἄλλων. Μῦθοι γὰρ βιότιο θεμελίον, οἱ μ' ἀπὸ θηρῶν Ἔσχισαν, οἷσιν ἔγειρα πόλεις, καὶ τέθμι' ἀνεῦρον, Καὶ Θεὸν ὑμνεῖω μεγακυδέα, οἷσιν ἀείρω 1534 Τῆς φαενῆς ἀρετῆς ὑψοῦ κλέος, οἷσι δαμάζω Τῆς στυγερῆς κακίης πικρὸν σθένος, οἷσι κεάζω Κόσμοις, οὐράνιον τε καὶ ὅς ἐπὶ λῦσιν ὀδεύει Ἐνθάδε, καὶ ψυχὴν ἀπὸ σώματος. Ὡς δ' ἀπὸ μορφῶν Εἰκόνας, ὡς δὲ βίων τε φύσεις, καὶ τέρματα δισσὰ Ζώντων τ' ὀλλυμένων τε. Τὰ γὰρ Θεὸς ἐξεδίδαξε, Καὶ λόγος ἐστήριξε σοφῶν, καὶ πίστις ἔρεισε, Πῶς δ' ἀγαθῶν ἀρετὴν ἔλκει χρόνος ὑστατίοισιν Ἦμασι, δεῖγμα φέρων γραπτὸν κλέος, ὡς δὲ κακίστων Δυσκλείην, στήλησιν ἐν ἀθανάτησι χαράσσω. Μῦθοι, καὶ

ζώνοντι μόνω βίος οὐκ ἐπιδευής, Καὶ λαμπρὸν πνεύοντι μέγα στέφος, οὐδὲν ὅμοιον Ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν ἅμ' ἠοὶ κειρομένοισι, Θνήσκουσιν δ' ἄρ' ἔπειτα πρὸ ἡματος ὀλλυμένοιο. 1535 Μῦθοι καὶ παθέεσσι ἄκος μέγα· τοῖσι δαμάζω θυμὸν ὑπερζείοντα, νόου νέφος· οἷσιν ἀνίας εὐνάζω, καὶ μέτρον ἐϋφροσύνησι τίθημι, Οὔτε λίην μογεροῖσιν ἀτώμενος, οὔτ' ἀγαθοῖσιν Αἰρόμενος, ἕτερον δ' ἐτέρω σταθμώμενος ἄλκαρ, Ἐλπίδ' ἐν ἀργαλέοισιν, ἐν εὐδιόωσι δὲ τάρβος. Μῦθος καὶ βασιλῆας ἄγει, καὶ δῆμον ἐφέλκει· Ἐν τ' ἀγορήσι τέθηλε, καὶ ἐν θαλίησιν ἀνάσσει· Καὶ μόθον αἰχμάζει, πρηῦν δέ τε φῶτα τίθησι, Μαλθάσων ἀπαλοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι, Καὶ κρατερόν περ ἔόντα, πυρὸς μένος οἷα σίδηρον. Ὀρφεὴ κιθάρη μῦθος πέλεν, ὥσπερ ἔϊσκω, Πάντας ἄγων μελέεσσι, ὁμῶς ἀγαθούς τε κακούς τε· Ὡς δ' Ἀμφιονῆ λύρη καὶ λᾶας ἔπειθε, Ψυχὰς ἀντιτύπους πετρώδεας. Οἶδα δὲ Πομποῦ 1536 Φάρμακον, ὡς λόγος ἦεν, ὃν ἐρχομένω μετὰ Κίρκην Λαρτιάδῃ πόρε δῶρον, ὅπως κε σύεσσι ἀρῆξει Οἷς ἐτάροις, μηδ' αὐτὸς ἔδοι συοθρέμμονα φορβήν. Μῦθον καὶ Πολύδαμνα κεράσσατο, Θῶνος ἄκοιτις, Αἰγυπτίη, δῶκεν δ' Ἐλένη ξεινήϊον ἐσθλόν, Νηπενθές τ', ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων. Καὶ μῶλον στονόεντα, καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης Πολλάκις ἐκπροφυγῶν τις, ἐπὴν Θεὸς Ἴλαος εἶη, Τόνδε συνεξεσάωσε, φίλον κτέαρ, οἶον ἀπ' ἄλλων, Ὡ πλέον, ἢ πλεόνεσσι ἀγάλλεται ἄλλος ἐπ' ἐσθλοῖς, Μῦθος γάρ τε βροτοῖς αἰδοῖον ἄνδρα τίθησι. Τεκμαίρου δ' Ὀδυσῆϊ, τὸν ἐκ πόντοιο φυγόντα, Γυμνὸν, καὶ μελέεσσι τετρυμμένον, αἰπὺν ἀλήτην, Μύθοισιν πυκνοῖσιν ἰκέσσιον ἀντιάσαντα, Παρθενικὴ περ εὐοῦσ', ἠδέσσατο, καὶ βασιλεία, 1537 Φαιήκεσσι τ' ἔδειξε, καὶ Ἀλκινόω βασιλῆϊ, Ξεῖνον, ναυηγόν, πάντων γεραρώτερον ἄλλων. Μῦθοι, καὶ πλεόνεσσι ἐπ' ὄμματα πικρὰ φερούσης Βασκανίης, τελέθουσιν ὑπέρτεροι· οὐ γὰρ ἀρίστοις Ὁ φθόνος, οἷς δ' ἀδόκητος ἔβη τύφος, οἶδε παλαίειν. Ὡ μῦθοι, μύθων ἐπιδευέες, ὡς ποθέεσκον Σοῖς ἀγαθοῖς ἐπέεσσι ἐμὸν λόγον ἰσοφαρίζειν! Ἀλλὰ τὰ μὲν κατέμαρψα, τὰ δ' οὐ σθένος, ἀλλὰ δὲ παιδὸς Γλῶσσα φίλη κατέλεξεν ἐπειγομένοισι πόθοισιν Ἐκ πολιῆς νεότητος, ὃ μοι πλέον ἦτορ ἐγείρει. Ἄλλ' ἴθι μοι, τοκέων τε λιταῖς καὶ σῆσι πιθήσας, Πρόφρων, ἀρτεμέων τε, σὺν ἔλπωρῆσιν ἀρίσταις, Οἱ ποθέεις, πομπὸς δὲ σ' ἄγοι πατρώϊος ἐσθλός. 1538 Καὶ γὰρ ἐς ἡμετέρην βιοτὴν Θεὸς ὄμματα βάλλει. Εἴτε σέ γ' Ἀτθίς ἕτερψεν ἀηδονίς, εἴτε σε τερπνῆς Φοινίκης κλυτὸν ἄστνυ, νόμων ἔδος Αὐσονιῶν, Εἴτε σ' Ἀλεξάνδροιο πέδον μέγα, ἔνθα τε πολλῶν Φορτίδα πλησάμενός τις, ἐὰ πρὸς δώματ' ἐλαύνει· Πᾶσα μὲν ὑμετέροισιν ἐπίτροχος αἷα πέλοιτο Ποσσὶν ἐπειγομένοισι, καὶ ἄνθεα καλὰ φύοιτο, Καὶ ποταμοὶ κελαδοῖεν ἐνήεα, πᾶς δέ τε πόντος Νῆα φέροι πνοιῆσιν ἐλαφροτάτησιν ἐς ὄρμον· Δελφίς δ' εὐδιόωσαν ὑπεῖρ ἄλα, νῶτα φαινοῖς Γυροῖς εὐγνάμπτοισιν ἐλισσόμενος πυμάτοισι, Σκιρτῶη κατὰ κῦμα τεδὸν βίον ἡγεμονεύων, Ὡς ποτε καὶ νῶτοισιν ἀοίδιμον ἦγαγ' ἀοιδόν. Μύθων δ' ἠγητῆρσι πέλοις φάος, ἐν προνόμοις δὲ 1539 Αὐτίκ' ἀριθμήσειαν ἐμὸν πᾶιν, ἴσα τέκεσσι Τίοντες. Κρητῆρ δὲ λόγων καὶ πυθμένος ἄχρῖς Ζωρὸς διψαλέησιν ἀφύσσοιτο πραπίδεςσι. Χρύσεια δ' αὖ πτυκτῆσιν ἐνὶ πινάκεσσι γράφοιτο Γράμματα σῆ παλάμη, στάζοι δ' ἀπὸ κηρία βίβλου. Εἰ δὲ σύ γ' ἀκρεμόνεσσι ὑφήμενος, εἶαρος ὥρη, Τῆμος ὅτε πνοιαὶ γλυκερώτεραι εἰσι βροτοῖσιν Ἡ πυρόεν βάλλοντος ὑπὲρ κρατὸς ἠελίοιο, Μύθοισιν μογέοις πυκινὴν φρένα πᾶσαν ἐρείδων, Τέττιγες λαλαγεῦντες, ἅμ' ὀρνίθεσσι ἀοιδοῖς, Σὸν δέμας ἠδυθρόοισιν ἀναψύχοιεν ἀοιδαῖς Ἐς δῆριν καλέοντες ἀοιδοσύνησιν ἐταίρων. Αὐτὰρ ἐγὼ θεὸν ὥστε φίλοις συρίγμασι πῶλον, Καὶ περ θερμὸν ἔόντα, θωώτερον ἐς δρόμον ἦσω 1540 Νίκης ἰσχανώοντα μεγακλέος, ἠὲ παλαιστῆς Οἷα γέρων, μεγάλοισιν ἀεθλητῆρσι κελεύων Ἀμφὶ κόνιν Πισσαῖαν ἐπισταμένοισι λόγοισι, Παῖδ' ἐμὸν ἐν μεσάτῳ κοτινηφόρον εὔχομ' ἰδέσθαι· Οὔτε τινὸς κτεάνων περιφείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις, Οὔτε μόγου τοκέεσσι ἐοικότος, οὔτε τευ ἄλλου Τῶ ὅσα τὴν μεγάλην ἀρετὴν

θνητοῖσιν ἀγείρει. Κρείσσω γὰρ πενήνῃ πινυτὴ πλούτοιο κακίστου. Οὐ φράξω πηγὴν, ποταμὸν μέγαν ἐντὸς ἔχουσαν, Μηδὲ φάος λύχνοιο θάνοι, λήγοντος ἐλαίου. Ἔρνος τε προχοῆσιν ἀειζῶοισιν ἀέξει. Τοῦτο δέ σοι παρ' ἐμεῖο μέλος πεμπτήριον ἔστω. Χριστὸν ἔχοις ἐπέων ἡγήτορα, καὶ βίοτοιο Σῶν λόγον, ὃς μύθων προφερέστατός ἐστιν ἀπάντων. 1541 Μὴ σύ γ' ἑταιρίσαιο κακὸν καὶ φαῦλον ἑταῖρον· Λοιμὸς καὶ κρατεροῖσιν ἐνιχρίμπτει μελέεσσιν· Οὐτ' ἀρετὴν ὀπάσεις, καὶ αἴσχος ἀντιβολήσεις. Σωφροσύνην συνέριθον ἔχοις, καὶ τέρπεο μούνη· Μὴ πόθος ἐκκρούσειε πόθον τὸν ἄριστον ἀλιτρός· Ἐν, μύθιοιο, νόμιζε, σοφὸν τρόπον ἔμμεν' ἀρείω. Εἰ δὲ σύ γε πλήσασις ἱερὴν φρένα τῶν περ ἔολπας, Αὐτίς ἴοις, πομπὸς δέ σ' ἄγοι περίφαντον ἄπασι, Πομπὸς δ' ὅσπερ ἰόντι συνέμπορος ἦεν ὁδοῖο. Μισθὸς δ' αὖ τοκέεσσι χάρις, καὶ οὔνομ' ἄριστον. Ταῦτά γέ σοι παρ' ἐμεῖο, τέκος φίλον· εἰ δὲ Γαδείρων Πρόσθε περᾶν ἐθέλοις, καὶ τῇ Θεὸς ἡγεμονεύοι. 1542 Οὐδὲν ἄπιστον ἐόντα σοφὸν, καὶ βένθεα μύθων Αἰὲν ἀνιχνεύοντα ὑφ' ἡγεμόνεσσιν ἀρίστοις Τοίοις, ὄντιν' ἔλεξας ἀφ' αἵματος ἡμετέροιο, Ἶ τέκος, ἀκροτάτοιο καλοῦ πρὸς τέλος ἰκέσθαι.

ζ'. Παραινετικὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα.

Τέκνον ἐμὸν, τὸ δέ τοι πεμπτήριον ἐσθλὸν ὀπάζω Γρηγόριος· πατὴρ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἀρίστη. Οὐ χρυσὸς λιθάκεσσι μεμιγμένος, εὐγενέεσσι Κόσμος θηλυτέρησιν, Ὀλυμπιάς, οὐδὲ μὲν εἶδος Χρῶμασι φαρμάσσειν βασιλῆιον, αἴσχεϊ τερπνῶ, Εἶδος ἐπ' εἶδος ἄγουσαν ὀλοῖιον. Εἶματα δ' ἄλλαις 1543 Πορφύρεα, χρύσεια, διαλαμπέα, σιγαλόεντα, Αἴς οὐδὲν βίοτοιο διαυγέος εὐχος ἔπεστι. Σοὶ δὲ σαοφροσύνη τε μέλοι, καὶ κάλλος ἀγητὸν Ὀμμασι κευθομένοισιν. Ὀδὲ τρόπος, ἄνθος ἄριστον, Ἐμπεδον, ἀστυφέλικτον, αἰοίδιμον εὐχος ἐχούση. Ἄζω μὲν πρῶτιστα Θεὸν, μετέπειτα δ' ἀκοίτην, Ὀφθαλμὸν βίοτοιο, τεῆς σημάντορα βουλής, Τὸν μούνον φιλέειν, μούνω δέ τε θυμὸν ἰαίνειν· Καὶ πλέον, ἦν σε πόθοισι τε λειοτέροις ἀγαπάζῃ, Φίλτρον ἔχων ἀκέαστον, ὁμοφροσύνης ὑπὸ δεσμοῖς. Θάρσος ἔχειν μὴ τόσσον, ὅσον πόθος ἀνδρὸς ὀπάζει, Ἄλλ' ὅσον ἐστὶν εἰκότος, ἐπεὶ κόρος ἐστὶν ἀπάντων. Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ πόθος δ' ἀκόρητος ἀρείων. Μὴ ποτε θῆλυς ἐοῦσα, ἐς ἀνέρος ὄγκον ἐπέιγου. 1544 Μηδὲ γένος προφέρειν, μήθ' εἶμασιν ὀφρὺν ἀείρειν, Μὴ σοφίην· σοφίη δὲ γάμου θεσμοῖς ὑποείκειν. Πάντα γὰρ ἀμφοτέροισι βίου ξυνώσατο δεσμός. Εἴκειν μὲν βρομέοντι, πονειομένω δ' ἐπαρήγειν, Μύθοισιν μαλακοῖσι, παραιφασίησιν τ' ἀρίστασι· Οὐδὲ λεοντοκόμος θηρὸς μένος εὔνασεν ἀλκῇ, Ἀσθμασι βρυχαλέοισι χολούμενον, ἀλλὰ δαμάζει Χερσὶ καταψήχων, καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι. Μὴ ποτε ἢ θωῆν τιν' ὄνειδίσαις ἀκοίτη, Καὶ μάλα χωομένη περ, ἐπεὶ πλέον αὐτὸς ὄνειαρ, Μηδὲ τέλος βουλής ἀντίξοον· οὐ γὰρ εἰκότος. Δαίμων πολλακί τέρμα φέρει συμφράδμονι βουλή· Μηδὲ μὲν ἀδρανίην· ἢ γὰρ κρατέοντι μάχαιρα. Μηδὲ μὲν αἰνήσειας, ὃν οὐ φίλον ἀνέρι σεῖο, 1545 Παρβλήδην ἐπέεσσι καθαπτομένη δολίοισι. Καὶ δ' ἄλλως ἐπέοικεν ἀπλοῦς τρόπος εὐγενέεσσιν Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, μάλιστα δὲ θηλυτέρησι. Ξυνὰς δ' εὐφροσύνας καὶ ἄλγεα πάντα τίθεσθαι, Ξυνὰς δ' αὖ μελεδῶνας, ἐπεὶ τότε οἶκον ἀέξει. Μῆτις μὲν καὶ σεῖο, τὸ δὲ κράτος ἀνέρος ἔστω Ἀχτυμένω βαιόν τι συνάχθεο· καὶ τότε τερπνὸν Φάρμακον ἄλγεός ἐστι, φίλων ἄχος. Ἶκα δ' ἔπειτα Αἴθριον εἶδος ἔχουσα, λύειν μελεδήματα θυμοῦ. Ἀνδρὶ γὰρ ἀσχαλόωντι λιμὴν εὐορμος ἀκοίτις. Κερκίς σοὶ γε μέλοι, καὶ εἰρία, καὶ μελεδῶναι θεοῖς ἐν λογίοισι· τὰ δ' ἔκτοθι ἀνδρὶ μέλοιο. Μὴ πολὺν ἐκ προθύρων πέμπειν πόδα, μηδ' ἐπὶ τέρψιν 1546 Πάνδημον, καὶ ἄκοσμον ὀμήγυριν· ἢ γὰρ ἔρευθος Αἰρεῖ κ' αἰδομένησι, τὰ δ' ὄμματα ὄμμασι μίσει· Αἰδῶς δ' οἰχομένη, πάντων γενέτειρα κακίστων. Ἐς δ' ἀγαθὰς κέλομαί σε φέρειν πόδα σὺν πινυτῆσιν, Ὡς τινα καὶ λόγον ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶ σεῖο χαράξης, Ἡ κακίης ὀλετήρα τεῆς, ἢ δεσμὸν ἀρίστων. Οἶκός σοι, πόλις ἐστὶ, καὶ ἄλσεια. Μὴ ὀράσθαι

Ἄλλοις, ἢ πηοῖσι σαόφροσιν, ἠδ' ἱερῆι Καὶ πολιῆ νεότητος ἀρείονι· μηδὲ γυναιξὶ Ταῖς ὀπόσαις ἀυχὴν τε πολὺς, καὶ δῆμιον εἶδος· Μηδὲ μὲν εὐσεβέεσσιν, ὄσους πόσις ἐκτὸς ἔέργει, Καὶ μάλα περ τίουσα. Τί τοι τόσον ἐστὶν ὄνειαρ, Ὅσσάτιον πόσις ἐσθλὸς, ἐπὶν μόνον ἀμφαγαπάζης; 1547 Λίην μὲν φρονέειν, λίην δέ τε μὴ βλεμεαίνειν. Αἰνῶ θηλυτέρας, τὰς ἄρσενες οὐδὲ ἴσασι. Μηδὲ μὲν ἢ ἐπὶ δαῖτα γαμήλιον, ἠὲ γενέθλην Σπεύδειν, ἔνθα πόθοι τε, χοροϊτυπίαι τε, γέλως τε, Καὶ χάρις οὐ χαρίεσσα· τὰ γὰρ καὶ σῶφρονα θέλγει, Ὡς ἀκτὶς κηροῖο διαίττουσα τάχιστα. Μηδὲ μὲν οἰκιδίους τε πότους κατὰ δώματ' ἐγείρειν Ἄνερος ἢ παρεόντος ἀμύμονος, ἢ ἀπεόντος. Γαστήρ μέτρα φέρουσα τάχ' ἂν παθέεσσιν ἀνάσση. Τὴν δ' ἄθυρον τρομέω μὲν ἐγὼ, τρομέει δὲ ἀκοίτης. Μηδὲ παρειάων σκιρτήμασι πάλλεο μάχλοισ, Ἡὲ χόλω πλήθοντι· τὸ γὰρ μερόπεσσι ὄνειδος, Θηλυτέραις δὲ μάλιστα, καὶ ἔκτροπον εἶδος ἔθηκεν. Οὐατα κόσμον ἔχοι τὸν ἀμάργαρον, ἐσθλὰ δέχεσθαι 1548 Ῥήματα, τοῖς δὲ κακοῖσι νόου κληῖδ' ἐπικεῖσθαι Οἰκταί τε κλειταί τε, σαόφρονές εἰσιν ἀκουαί. Στάζοι δ' ἀγνὸν ἔρευθος ὀμόζυγι παρθένος αἰδῶς Σοῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι· δίδου δ' ὀρόωσιν ἔρευθος, Ὅμματ' ἀπὸ πηρᾶ ἔχουσα, καὶ ἐς χθόνα ὄφρυν ἄγουσα. Γλῶσσαν ἔχουσ' ἀχάλινον, ἀεὶ πόσιν ἐχθοδοπήσεις. Γλῶσσα καὶ ἀπταιστοὶσι κακὸν βάλε πολλάκι μάργη. Σιγᾶν λῶτόν ἐστιν, ὅτ' ἐς λόγον ἔργον ἐπέιγη, Ἡ λαλέειν, καιροῖο λόγον κλείοντος ἄκοσμον. Μῦθος ἀεὶ ποθέοιτο. Πόδες δ' ὑπέροπλον ἰόντες, Ψεῦσται σωφροσύνης· καὶ ἴθμασιν ὕβρις ἔπεστι. Καὶ τὸ δέχου. Μὴ σαρκὸς ἔχειν ἀδάμαστον ἐρωήν, Μηδ' αἰεὶ λεχέεσσι χαρίζεο. Πείθε σύνευνον Ἡμασιν ἀγνωτάτοισι φέρειν χάριν. Ὡς γὰρ ἔοικεν. 1549 Εἰκόνα τὴν μεγάλοιο Θεοῦ θεσμοῖς ὑποεῖκειν, Εἰ καὶ θεσμὸν ἔδωκε γαμήλιον Υἱὸς ἄσαρκος, Ἡμετέρη γενεῆ, καὶ πλάσματι χειρὸς ἀρήγων· Ὡς κεν ἀπερχομένοισι καὶ ἐρχομένοισι γενέθλη Ἐλκεται μερόπων τρεπτὸν γένος, οἷα ῥέεθρον Ἄστατον ἐκ θανάτοιο, καὶ ἰστάμενον τεκέεσσιν. Ἀλλὰ τί μοι τὰ ἕκαστα διακριδὸν ὦδ' ἀγορεύειν; Οἶδα δ' ἔγωγε παραιφασίην, καὶ τῆς μέγ' ἀμείνω. Ἔστι τοι, ὦ χαρίεσσα, Θεουδόσις. Ἡδε προκεῖσθω Παντός σοι μῦθοιο καὶ ἔργματος ἔμπνοος εἰκὼν, Θηλυτέρη Χειρωνίς, ὑπὸ προπόδεσσι γάμοιο, Ἡ σ' ἐκ πατρὸς ἔδεκτο καὶ ἔπλασεν ἠθεσι κεδνοῖς· 1550 Αὐτοκασιγνήτη μέγ' ἀμύμονος ἀρχιερεῖος Ἀμφιλόχου, τὸν ἔπεμψα Θεῶ, Θέκλι γε σὺν ἀγνῆ, Ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριηχέα, κῦδος ἐμεῖο. Κ' εἴ τιν' ἐμῆς πολιῆς ὑψίφρονα μῦθον ἐδέξω, Τὸν κέλομαι πραπίδων σε φίλοις κευθμῶσι φυλάσσειν, Ὡ δ' ἂν καὶ πόσιν ἐσθλὸν ἐρίπτολιν ἐξακέσαιο, Εἴ τοι καὶ μέγαλαυχον, ὑπέρτερον εὐχος ἔχουσα. Νῦν μὲν σοι τόδ' ἔδωκα κεμήλιον. Εἰ δὲ τὸ λῶστον, Καὶ τεκέων τεκέεσσι πέλοις πολύκαρπος ἀλωή, Ὡς καὶ πλειοτέροισι Θεὸς μέγας ὑμνεῖοιτο, Τῶπερ δὴ γενόμεσθα, καὶ ὦ θέμις ἔνθεν ὀδεύειν. 1551

Ζ'. Πρὸς Νεμέσιον.

Ὅμμα δίκης μῦθων τε, Νεμέσιε, ὃς τοπάροισιν Βήμασι ἰθυδίοισι, φέρων κλέος ἐκ βασιλῆος, Πρώτοις Αὐσονίοις τε νόμοις μέγα κάρτος ὀπάζων, Ἐξ ὀπὸς ἀντιπάλοιο καὶ ἡσσονα μῦθον ἐλέγχων, Ὑστατον ἀντέλλεις θῶκων ὑπερ ἠγαθέοισι Καππαδόκοισι, θέμιστος ἀπάργματα σῆς ἀναφαίνων· Ἄλλοι μὲν μολπήσιν, ἐριγδούποισί τ' αἰοδαῖς, Καὶ ῥήτρην πυρόεσαν ἀπὸ στομάτων προχέοντες Τὴν σὴν, ἢ ῥα σὺ πάντας ἀπόπροθε πολλὸν ἔθηκας, Σὸν κλέος ὑμνεῖοιεν, ἐπεὶ πλεόνεσσι λόγοισιν Ἄρκιος, ἦν ἐθέλωσι διακριδὸν ἐξαγορεύειν, 1552 Ὡστε ῥόος μεγάλοιο μεριζόμενος ποταμοῖο. Ἄλλοι δ' αὖ γραφίδεσσι μετήρορον ὕψι φέροντες, Ἡ χαλκῶ χοάνοις τε Νεμέσιον ἐν μεσάτησι Στήσαντες πτολίεσσι ἀναυδέα, τὸν πολύμυθον, Ἄστεα κυδαίνοιεν, ἐπεὶ κλέος ἄστεσιν ἐσθλῶν Ἡγεμόνων καὶ εἶδος ὀρώμενον

έσσομένοισιν. Αὐτὰρ ἐγὼ (δὴ γάρ με Θεὸς μέγας ἴδριν ἔθηκεν Οὐρανίων, χθονίων τε, νόος δ' ἐπὶ πάντα φορεῖται, Βένθε' ἀνιχνεύων μεγάλου σὺν Πνεύματος αἴγλη) Φθέγξομαι, ἄσσο' ἐπέοικε θυηπόλον ἄνδρ' ἀγορεύειν. Ἄγγελον ἀτρεκίης ἐριχηέα, τῶν δὲ μαθητῆν, οἳ κόσμον γλυκερῆσι Θεοῦ δήσαντο σαγήναις, οὔτε λόγοις κρατεροῖσι πεποιθότες, οὔτ' ἀφένιοιο 1553 Κάρτει φυσιώωντες, ἀγακλέες, οὔτι πάροιθεν, Ὅφρα τις ᾧδ' εἶπῃσι· Θεοῦ κράτος ἐστὶ Λόγοιο. Ἄλλ' ἄγε, τοῖσδ' ἐπέεσσι δίδου φρένα, καὶ γλυκεροῖσι, Μαψιδίοις ἐπέεσσι τόσον χρόνον οὔας ὑποσχών, Ἵν χάρις ἔστ' ἐπίπλαστος, ὁμοίος εἶδεσι μάχλοισ, Βαιὸν ἐμοῖσι λόγοισιν ὑποκλίνειας ἀκουήν, Ἵν κάλλος νόος ἐστὶν, ἀνέκπλυτον, ἀστυφέλικτον, Ὅμμασιν ἀγνοτάτοισι διαυγέα φῶτ' ἀμαρύσσων. Εἰ γὰρ οἴστεύσειε τεῖην φρένα Χριστὸς ἄνωθεν, Καὶ μεσάτην τρώσειεν ἀναψύχοντι βελέμνω, Ἀμφοτέρους κεν ἔρωτας ἐποπτεύων ἐκάτερθεν, Γνοίης κέντρον Ἄνακτος, ὅσον γλυκερώτερόν ἐστιν. Ἦδη μοι πολιόν τε κάρη, καὶ ἄψα ρικνὰ 1554 Ἐκλίνθη βιότοιο πρὸς ἔσπερον ἀλγινόνεντος. Πολλοῖς μὲν λυπροῖσιν ἐμὸν κέαρ ἀντεβόλησε, Πολλοῖς δ' αὖ τερπνοῖσιν ἀμοιβαδὶς ὠκυμόροισιν. Ἄλλ' οὔπω τοιόνδε, τοσόνδε τε κῦδος ὄπωπα, Ὅσσον ἐπουρανίοιο Θεοῦ θεότητι πελάσσαι. Οἶον ἐμοὶ φίλον ἔσκε λόγων κλέος, οὓς συνάγειρεν Ἄντολίη τε Δύσις τε καὶ Ἑλλάδος εὐχος, Ἀθήναι. Τοῖς ἔπι πόλλ' ἐμόγησα πολὺν χρόνον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς Πρηνέας ἐν δαπέδῳ Χριστοῦ προπάροιθεν ἔθηκα, Εἶξαντας μεγάλοιο Θεοῦ Λόγῳ, ὅς ῥα καλύπτει Πάντα φρενὸς βροτέης τρεπτὸν πολυειδέα μῦθον, Τόσσον, ὅσον Φαέθων ὑψίδρομος ἀστέρας ἄλλους. Τοῦνεκ' ἐμῶν ἐπέων ἐμπάζεο. Καὶ γὰρ ἄμεινον 1555 Οὐ θέμις, οὔδ' ἐπέοικε Θεοῦ βροτὸν ἐκγεγαῶτα, Οὐρανίοιο Λόγοιο καλὴν καὶ ἄφθιτον εἰκῶ, Τὴν νοερὴν, νοερῶν τε δαήμονα, ὑψικέλευθον, Εἰδώλοισ κενεοῖσιν ὑποκλίνεσθαι ἀθέσμως Εἰναλίῳν, χθονίων τε καὶ ἠερίῳν πετεηνῶν, Ὑλῆς σκιδναμένης ἰνδάμασιν οὔτιδανοῖσι, Παίγμασι σῆς παλάμης, ἰῶ καὶ σητὶ καμούσης, Ἵν τὸ μὲν ἔστι σέβασμα, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἀγέραστον· Οὐδὲ μὲν οὐρανίοισι (τὰ μὴ θεοὶ, ἐκ δὲ Θεοῖο Κτίστορος ἐξεγένοντο, καὶ εἰ μέγα κῦδος ἔχουσι), Μήνη τ' ἠελίῳ τε, καὶ ἄστρασιν οἳ ῥα πόλοιο Κόσμος. Ὅδ' οὐρανίοιο φορεῦμενον ἄσπετον εἶδος Κυκληδὸν, πολλοῖσι κεκασμένον ἔνδοθι κόσμοις, 1556 Κήρυξ ἀγλαόφωνος ἀναυδέσι ρήμασι τέχνης, Ἦ τόδε πᾶν συνέπηξε, καὶ ἀρμονίῃ συνέδησεν, Ὅφρα κε δερκομένοισιν ἀδερκέα φῶτες ἔλωσι. Καὶ γὰρ τις δόμον αἰπὺν ὄρων, δωμήτορα λεύσει, Καὶ ναῦς ναυπηγοῖο διάγγελος οὐ λαλέουσα. Τύνη δ', ᾧ θεοποιέ, νέων πάτερ οὐρανιῶνων, Ἦδη καὶ στυγεροῖσι σεβάσμασι γούνατ' ἔκαμψας, Δαίμοσιν ἀψύχοισι, κακοὺς τ' ἀγαθοὺς τ' ἐκάλεσσας, οἳ πάντες τελέθουσι κακοὶ, καὶ πλάσματος ἐσθλοῦ Δυσμενέες, φθονεροὶ, φιλοδαίμονες, ἀγριόθυμοι, Σαρκοχαρεῖς, κνίσσησι γεγηθότες, ἰλυόντες, Οὓς Χριστὸς, μεγάλοιο Θεοῦ Λόγος, εὔτε φαάνθη Ἀνδρομέοισι τύποισιν ἀδμῆς Θεὸς, ὧσεν ὀπίσω, 1557 Δηρὸν δὴ κρατέοντας ἐπὶ χθόνα· αἵματι σεμνῶ Αἵματα λῦσεν ἀλιτρά, νόου δ' ἀνέδειξε θυηλὴν Τὴν κρυπτὴν τοπάροιθε, φαινομένην ὀλίγοισιν. Οὐ μέγα· καὶ γὰρ ἐγὼ, Χριστοῦ λάχος, οὔνομα σεπτὸν Πολλάκι μῦνον ἔειπον· ὁ δ' ὦχετο τηλόθι δαίμων Τρύζων, ἀσχαλῶν τε, βοῶν σθένος Ὑψιμέδοντος. Ἦ σταυροῦ μεγάλοιο χαράγματι μηδὲ μένοντι Ἥερα μέσσον ἔγραψα, τύπος δ' ἔστησε τρόπαιον, Ὡς τοπάρος Μωσῆος ἀγακλέος ἐν παλάμησιν. Ἦθελον ἠερίης σκοπιῆς καθύπερθεν ἀερθεῖς, Βρονταῖον πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν αὔσαι· Ἀνθρωποὶ θνητοὶ, καὶ τέκτονες οὐδὲν ἐόντων, Μέχρι τίνος ψεύστησι καὶ ἡματίοισιν ὄνειροις 1558 Παιζόμενοι, παίζοντες, ἐπὶ χθονὶ μὰψ ἀλάλησθε; Λάτριες εἰδώλων κενεόφρονες, οἳ παθέεσσι Ἄλκαρ εἰὸς μήσασθε θεοὺς στήσασθαι ἀλιτροὺς, Ψεύστας, ἀνδροφόνους, σκολιοὺς, ἐπίορκον ὁμοῦντας, Ἄρπαγας, ἀνδρογύνους, μοιχοὺς, ἐπιβήτορας ἀνδρῶν. Ἄθρει δὴ πρῶτιστον ὅσ' ἔπλετο μαργοσύνησι, Ταῦρος, κύκνος, χρυσὸς, ὄφις, πόσις, ἄρκτος, ἅπαντα Ὅσσα μιν ὠκύς ἄνωγεν ἔρωι, κοῦρός τ' ἀλαπαδνός, Ὡς αὐτοὶ γ' ἐνέπουσι

θεῶν πλαστήρες ἀκιδνῶν. Οὐκ οἶον, παθέων δὲ καὶ αὐτῶν ἰρὰ σέβεσθε, Ἄλλους δ' αὐτ' ἄλλοισι κακοῖς ἔπι κάρτος ἔχοντας· Ὡς μὴ μοῦνον ἄτιτον ἅπαν κακὸν, ἀλλὰ καὶ ἐσθλὸν Ἔμμεναι, ὡς ῥα Θεῶ κεχαρισμένον, ὃς τόδ' ἔτισε. 1559 Σκέπτεό μοι στρατὸν ἄλλον ἀγακλειτῶν ἐπικούρων, Ἴθυφάλους, κερόεντας, ἀναύχενας, ἡμιδράκοντας, Θῆρας, θηρομιγεῖς τε, γελοῖον εἶδος ἔχοντας. Τοίους παῖδας ἴδοιεν, ἐπεὶ καὶ τοῖα σέβουσι· Τοῖοι καὶ τελέθειεν ἀρηγόνες οἷσι φίλοισι· Τοίων κἀντιτύχοιεν, ἐπὶν κέ τις ἐχθρὸς ἴκηται, Ὡς κεῖνοι σφετέροισιν ἀρηγόνες εἰσὶ κακοῖσιν. Ἀλλὰ τί μοι τὰ ἕκαστα διακριδὸν ἐξαγορεύειν, Γλώσσης ἐξ ἱερῆς ἀμαρεύματα τοῖα χέοντι; Ἐν δ' ἐνὶ πᾶσι μέγιστον· ἀτὰρ λόγον ἦλος ἐρείδοι. Ἡμεῖς μὲν μεγάλῃσι βίβλοισι, θείοις θ' ὑποφήταις, Καὶ πύματον Χριστοῖο διάκτορος ἡγαθέοισι, Πνεύματι αἰγλήεντι χαρασσομένοισι νόημα, 1560 Καὶ κραδίαις καθαρῆσι Θεὸν μέγαν εἰσορόωσιν (Ὡ μούνῳ θεότητος ἀειδέος ἔστι λαβέσθαι), Ἴδριες οὐρανίων, θεολαμπέες, ὕψι θέοντες, Ὅσσον ἐφημερίοισι Θεοῦ βατὸν ἐνθάδ' ἐοῦσιν. Οὐ γὰρ ῥηϊδίως νεφέλης διαδέρκεται ὄμμα Καὶ λίαν εὐγλήνοιο· τὸ δὲ πλεόν, ὕστατον ἡμῖν. Μισθὸς γὰρ τε πόθοιο, πόθου τέλος ἀντιβολῆσαι. Ὑμῖν δ' εἰ μὲν ἕασιν ἐπαισχέες, ὄσσον ἕασι, Μύθοις ὑμετέροισι, σεβάσμασί τ' οὐλομένοισι Τρισμάκαρες θνητοὶ καὶ τετράκις, οἳ ῥα κακοῖσιν Οὔτε τι σύμφρονές εἰσι, νόμον θ' ὑπὸ τίσιν ἔθηκαν. Οἴους γὰρ βωμοῖσιν, ἐϋπλεκέεσσι τ' ἐν ὕμνοις Τίετε πανδήμοισιν, ἀγακλειταῖς θ' ἐκατόμβαις, 1561 Πολλάκι δειπνον ἔθηκαν ἀμετροβόιοις κοράκεσιν. Εἰ δ' ὡς θειολόγοισιν ἐφεύαδεν ὑμετέροισιν (Εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ καὶ ὑμῖν ὑποφραστήρες ἀοιδῆς), Ταῦτα μὲν ἔστιν ἄεισμα κενὸν, καὶ θεσμὸς ἀοιδῆς Τερπνῆς, μιγνυμένου μέτρου σὺν παίστορι μύθῳ, Αὐτοῖς δ' αὖ νόος ἐστὶν ὑφειμένος εἶδεϊ μάχλῳ Σεμνότερος, πινυτοῖσιν ὀρώμενος, ἀμφιπρόσωπος, Ἐρμᾶς δίγλυφος, οἷα πρόσω τὸ μὲν, ἄλλο δ' ὀπισθεν, Ἄθρει κἀνθάδε μοι λόγον ἄτροπον, ὥσπερ οἴω· Ἔστι καὶ ἡμετέροισι διπλοῦς λόγος, ἔνδοθι σεπτοῦ Πνεύματος, ὃς δ' ἄρ' ὑπερθε, χαράγματος ἡγαθέοιο Ἄμφω, ὃ μὲν παύροισιν, ὃ δὲ πλεόνεσσι θεητός. 1562 Οἴομαι, ὡς κεν ἔχῳσι σοφοὶ πλεόν, ἢ λαβόντες Μόχθῳ κατίσχωσι. Τὸ δ' οὐ σχετὸν, ὅτι τάχιστον. Ἄλλ' ἔμπης μύθοισιν ἐμοῖς καὶ σῶμα φαεινὸν, Ψυχὴν ἀμφὶς ἔχον θεοειδέα διπλόον εἶμα, Πορφύρεον, μαλακοῖο διεκφανὲς ἀργυφέοιο, Αἴσχος δ' οὐδὲν ἔπεστιν, ὃ μοι Θεὸν ἀμφικαλύπτει. Αἰδέομαι θεότητος ἔχων ἰήτορα μῦθον. Τίς Σκύλλης σκοπέλους σε διεκπλώνοντα κελεύει Σπεύδειν εἰς Ἰθάκην μὴ πως πάρος ἐνθάδ' ὄλαι; Τίς δ' ὀλοὴν σε Χάρυβδιν ἀπηνέα; τίς δ' ἐπὶ πηγὴν Τῆς καθαρῆς θεότητος, ἐν ἰλύϊ δηθύνοντα; Ἴλὺς πρόσθ' ἐπέδησε, τὸ δ' ἔκφυγεν ἀγλαὸν ὕδωρ. 1563 Φράζεό μοι καὶ τοῦτον ἐπίφρονα μῦθον ἄριστον· Οἱ πλέονες κακίους, καὶ ἡγητῆρος ἄνευθεν Πρόφρονες εἰς κακίην. Τυτθὸν δ' ἐπὶ λῶον ὀδεύει. Σχεῖν ῥόον, ἔργον ἔμοιγε· τὸ δ' ἐς πρανὲς, ὡς μάλ' ἐλαφρόν. Εἰ δὲ θεοὺς στήσειας ἀτασθαλῆς μεδέοντας, Πρὶν μύθου δνοφεροῖο λῦσαι ζόφον ἔμφρονι μύθῳ, Μυθόλατριν διέπερσας ἐπισπόμενον φαέεσσι. Ἀλλὰ τί μοι πλεόνων; σὺ δέ μοι λόγον αὐτὸν ἄλυσον Ἀμφίδετον, πινυτός περ ἐὼν καὶ ἄλλον ἐλέγχειν. Εἰ μῦθοι τάδ' ἕασιν, ἰδρύματα ῥίψον ἔραζε. Τίς χάρις, αἴσχος ἄπιστον ἐοῖς κτεάτεσσι γεραίρειν, Ὅν δὲ Θεὸν γενετήρα, βίου θ' ἡγήτορ' ἀτίζειν; 1564 Εἰ μὴ μῦθος, ἔφελκε τεοῖς φαέεσσι καλύπτρην, Ἀζόμενος πολιῆσιν ὁμοῖα μυθολογεύειν, Τερπομέναις κύλιξι φίλαις, καὶ νυξὶν ἀϋπνοῖς. Ταῦτα μὲν ἐς πόντοιο πέση βυθὸν, ὥσπερ ὄλωλε Μοίρη πλειοτέρη. Χριστὸς γὰρ ἅπαντα κατέσχεν Ἐκ περάτων ἐπὶ πείραθ' ἑαῖς παλάμησιν ἀγείρας, Ἄς ποτ' ἐπὶ σταυροῖο μεγακλέος ἐξεπέτασεν. Εἰ δ' ὅτι καὶ διὰ μητρὸς ἐμοὶ Θεὸς ἦλυθεν ἀγνῆς, Παρθενικῆς, ἀδέτοιο, νόμοις καινοῖσι γενέθλης, Καὶ θάνε, καὶ νεκύεσσι μίγη, καὶ ἀνέδραμεν αὔθις, Ἥρα φέρων παθέεσσι ἐμοῖς, ὃν ῥίψεν ἀμαρτάς, Τοῦτό σοί ἐστιν ἄκοσμον, ἐπεὶ καθαροῖσι θεοῖσιν, Ἐκ καθαρῶν γεγαῶσι δίδως σέβας, ὧ φιλόκοσμε, 1565 Σήμερον, οὔτι πάροιθεν, ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον, Οὐς μοι Χριστὸς ἔπνευσεν, ἐμὸς Θεὸς

ἐμπεδόμευθος. Ἔστι μὲν οὐκ ὀλίγοισι καὶ ὃς λόγος, ὡς ἀπὸ κόλπων Παρθενικῶν βλάστησε Θεὸς βροτὸς, ὃν συνέπηξε Πνεῦμα Θεοῦ μεγάλοιο, ναῶ ναὸν ἀγνὸν ἐγείρων. Μήτηρ γὰρ Χριστοῦ ναὸς, Χριστὸς δὲ Λόγοιο. Ὡς γὰρ θέσμιον ἦεν, ἐπεὶ φύσιν οὐλόμενος θῆρ Ἡμετέριον ἐφέπεσκε παραιβασίης ὑπὸ πικρῆς, Θειοτέριο βροτοῦ φυῆ κακίην ἀκέσασθαι, Καὶ στήσαι κράτος αἰνὸν ἀθεσμοτάτοιο δράκοντος. Τοῦνεκα νηδὺν ἄμειψε, τὸ δ' ἤμισυ τίσε γενέθλης Ἡμετέρης, τὸ δ' ἔλειπεν, ὃ μιν τέκε παρθένος ἀδμῆς. 1566 Αὐτὰρ ἐπεὶ μιν ἔπηξε, καὶ ἐν σπλάγχνοισι θέωσεν, Ἐκ δ' ἄγαγε προφώωσδε τελειόμενιο χρόνοιο· Τῆμος σάρκα παχεῖαν ἐφέσσατο, πλήσε δὲ νηὸν Ἐκ καθαρῆς θεότητος, ἄναξ Λόγος. Ἀμφοτέρων δὲ, Εἷς Θεὸς ἦεν ἕμοιγε. Τὸ γὰρ φθιτὸν ὧχ' ὑπόειξεν Ἀθανάτω πλήσαντι. Θάνεν δ' ἐθέλων, ὀλίγον τι Τύμβω παρθέμενος πλεκτὸν δέμας, ὡς κεν ἀναστὸς Ἐκ νεκῶν παλίνορσος, ἀναστήσειε θανόντας, Ἐλκων οἷα μάγνησσα λίθος τονόνετα σίδηρον. Πᾶσι γὰρ ἀνδρομέοιτιν ὄλον μ' ἀνεδέξατο Χριστὸς, Σάρκα λαβὼν, τόκον, εἶδος, ὕβριν, τάφον, εὐχος, ἔγερσιν. Τὼς μὲν ῥ' ὑμετέριο λόγου σχέθον ἄσχετον ὀρμῆν, 1567 Οἱ τόσον αἰσχος ἔχοντες, ἐμοὶ μόθον αἰνὸν ἔθεσθε, Βόρβορον οὐχ ὀρόωντες, ἐμῶν ρανίδων ἀλέγοντες. Εἰ δ' ἐθέλεις ἐτεὸν γνῶναι λόγον, οὐατ' ὑποσχῶν, Οἶδα μὲν, ὡς πλεόνεσσι ἀφανδέα ταῦτ' ἀγορεύσω (Οὐ γὰρ ἐνὶ πλεόνεσσι ὄλος λόγος, οἱ κενεῆσι Ἐσπόμενοι δόξῃσι, ἐτητυμῆς ἀλόγησαν), Ἄλλ' ἔμπης ἐρέω λόγον ἔμπεδον, οὐδ' ἐπικεύσω, Καὶ μάλα περ ποθέων βίον ἄργυρον. Οὐδὲν ἄκοσμον, Πλήν στυγερῆς κακίης· ἀρετὴ δὲ τε μοῦνον ἄριστον. Τᾶλλα δ' ἄρ' ἐν μεσάτω τε κακῶν ἀγαθῶν τε τέτυκται, Ἡμετέρης ἰότητος ἀπήορα, εὖ μὲν ἔχοντα Τοῖς ἀγαθοῖς, τοῖς δ' αὐτε κακοῖς, καὶ λίαν ἄκοσμα. 1568 Ἦν ἐν καὶ τόδ' ὄπωπα ἐμῆς μυστήριον ὕλης, Εἶδος ἀθανάτοιο συνερχομένου μελέεσσι. Οὐδὲ γὰρ ὡς στυγέων τεῦξε βροτὸν, ἦς θεότητος Μάρτυρα, καὶ μεδέοντα κάτω, καὶ εὐχος Ἀνακτος, Οὐτ' ἄν μιν φιλέων, στυγερὴν πόρσυνε γενέθλην. Ἦ λῆξον μῦθιο, Θεοῦ δ' ἀπόπεμπε νόημα. Εἴ τοι μὴ καθαρῆς διὰ νηδύος ἐς φάος ἦλθες, Οὐ καθαρὸς. Καθαρὸν γὰρ ἀλώσιμον οὐποτ' ἀνάγνῳ. Εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ἀναγνος ἔοι τόκος. Ἄλλα τόδ' ἔμπης, Πᾶσιν ἐϋφρονέουσιν ἀριφραδές· οἷς ἄν ἐπέλθῃ Ἀκτὶς ἡλίοιο, φέρει φάος· οἷς ἀνεμίχθη Εὐδόμοιο μύροιο χάρις, πνεῖουσι τάχιστα. Ἄλλ' οὐδ' ἡλίοιο μολύσματα, οὐδὲ μύροιο 1569 Ἀπτεται. Ὡς ῥα Θεὸς καθαρῆς διὰ μητρὸς ὀδεύσας, Οὐτ' αὐτὸς σπλάγχνοισι φορυζατο, καὶ τὰ κάθηρεν. Ὡς ἄρα καὶ θανάτοιο θανῶν κράτος ἐξαλάπαξεν· Οὐτ' αὐτὸς θανάτω τι παθῶν, Λόγε, καὶ τὸν ὀλέσας. Οὗτος ἐμὸς λόγος ἐστὶ· τεῆ δὲ γλῶσσ' ἀδάμαστος Ἦν ὄτ' ἔην· νῦν αὐτε δαμάζω. Ἦδ' ἀγορεύει Χριστὸς ἐμὸς· γλῶσσαν δὲ τεῆν εὐφημον ἐγείροις. Εἶαρ ἔβη, τὸ δὲ χεῖμα παρέδραμε, λαμπρὰ δ' ἄρ' αἶθρη. Δεῦρ' ἴτε, καὶ μοι φωτὸς ἀπειρεσίου κορέσασθε. Μέχρι τίνος σκοτίοισιν ἐνὶ κευθμῶσι δέδεσθε; Καιρὸς ὄδ', ὃν πάρος ὑμῖν ὑπέσχετο Πνεῦμα φαινόν. Δεῦρ' ἴτε, καὶ ζῶοιτε, νέον δ' ὑπόδεχθε καθαρμόν. Λήξατ', ἀοιδοπόλοι, ναὶ λήξατε, μαινόμενοι τε 1570 Δαίμονες, ἐμπνεῖοντες ἀθεσμοτάτοισιν ἀοιδαῖς. Ὀρφεὺς θῆρας ἄγοι, Πέρση δ' Ἀσκραῖος αἰδοὶ Ἡσίοδος, Τροίην δὲ καὶ ἄλγεα κλεινὸς Ὀμηρος. Μουσαῖός τε Λίνος τε θεῶν ἄπο μέτρα φέροισιν, Οἱ ῥα παλαιοτάτησιν ἐπικλέες εἰσὶν ἀοιδαῖς. Ἐρμῆς ὁ τρισάριστος ἐμοῖς ἐπέεσσι ἀρήγοι, Οὐδ' ἐθέλων, σταυρὸν δὲ σέβοι μέτροισι Σίβυλλα, Τῆς μεγάλης θεότητος ἐλαυνόμενοι βελέεσσι. Οὐδὲν ἐπιστρέφομαι, καὶ εἴ τινες ἄσσον ἴκοιντο, Οὐ Θεόθεν, Βίβλων δὲ παρακλέψαντες ἐμεῖο. Οἱ μὲν γὰρ καὶ πάμπαν ἀλαμπέες, οἱ δ' ὀλίγον τι Ἀστεροπὴν πάλλουσαν ἐσέδρακον, ὧκα δ' ἄμερθεν. Τοῦνεκεν εἶζατ' ἕμοιγε, καὶ ὀψέ περ εὖ φρονέοντες. 1571 Φοῖβος μαντεύοιτο θεῶν μόρον οὐκέτ' ἐόντων· Αὐτοπάτωρ, ἀλόχευτος, ἀμήτωρ ἐστὶν ἐκεῖνος, Ὅστις ἐμὸν διέπερσε κακὸν μένος, ὕστατ' αἰείδων· Κασταλίη τε Δάφνη τε, δρυὸς μαντεύματα κείσθω. Μηκέτ' ἀριστεύοντα μετ' ἀνδράσιν ἀφραδέεσσι· Δαίμων τ' Αἰγύπτοιο, θεὸς

κενεηγόρος, Ἄμμων, Βραγχῖδαι δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ ὄφρυόεις Ἐπίδαυρος· Καὶ τελεταὶ κρυπταὶ τε καὶ ὄμμασιν ἀντιώσσαι, Κλεινῆς ἐν προτέροισιν Ἐλευσῖνος αἴσχεα νυκτὸς Αὐλῶν τε Φρυγίων μανιητόκος ἔκτομος ἠχῆ, Δικταῖοι Κορύβαντες, ἐνόπλια μαργαίνοντες, Βάκχοι τ' ἀμφὶ γόνον Σεμελήϊον οὐρεσιφοῖται· 1572 Καὶ νυχῆς Ἐκάτης κακὰ φάσματα, ὡς δὲ ναοῖο Μιθραίου κακὰ ἔργα, καὶ ὄργια οὐκέτ' ἄπυστα· Γαλλαίης Κυβέλης ὀλολύγματα, ὅσα τε Νεῖλον Καρποδότην τίουσιν ἐν αἴσχεσιν ἀνδρογύνιοισιν, Ἴσιδος, Ὀσίριδός τε μυκῆματα δακρυόεντα, Καὶ Σάραπισ, ξύλον αὔον, ἔχων δηλήμονα μῦθον, Καὶ μόσχος πολύσαρκος Ἄπις, καὶ Μεμφὶς ἄνοια· Καὶ σὺ, Λάκαινα τάλαινα, διασταδὸν, ἔνθα καὶ ἔνθα Τεμνομένων μᾶστιξι νέων ἐπιβώμιος ἀλκή, Καὶ Γετικὸς Ζάλμοξις ὀϊστεύων δι' ὀμίλου· Πάντα θεῶν Ταύρων τε κακῆ ξείνοισι θυηλή· Καὶ Προσύμνοιο καλοῖο θεὸς φαλὸν ἀμφαγαπάζων 1573 Δουράτεον, μάχλη τε Κύπριν τίουσα ἑορτὴ Κερδαλέη, καὶ Λίνδος ἐφυβρίζουσ' ἱεροῖσι· Πάντ' ἔθανε Χριστοῖο μεγακλέος αἵματι σεπτῶ, Ἀρχηγόνου τε νέου τε, τὸ δὴ καὶ θαῦμα μέγιστον. Ἐμπεδόκλεις, σὲ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φυσιώοντα, Καὶ βροτὸν Αἰτναίοιο πυρὸς κρητῆρες ἔδειξαν, Σάνδαλ' ἀποβράσσαντες ἐλαφρονόιο θεοῖο Χάλκεα, καὶ σε βροτοῖσιν ἐπαισχέα πᾶσιν ἔθηκαν, Κύδεος ἱμείροντα δι' ἄλματος αἰνομόροιο. Ἡρακλῆς, Ἐμπεδόκιμῃ, Τροφώνιῃ, λήξατε μύθων, Καὶ σὺ γ' Ἀρισταίου κενεαυχέος ὄφρυς ἄπιστε. Ὑμεῖς μὲν θνητοὶ, καὶ οὐ μάκαρες, παθέεσσι, Βαιὸν ἀποπλήξαντες ἐπιχρονίοισι δόλοισι, Μύθοις ὑμεδαποῖσι νόθον κλέος ἀρπάζαντες. 1574 Χριστὸς δ' οὐτ' ὀλίγησι περιγράφος ἔπλετο φωναῖς, Οὔτε μιν ἡμάλδυνε ῥέων χρόνος, οἷά τε καπνὸν Ἡέρος ἐν λαγόνεσσιν αἰστωθέντα τάχιστα. Τοῖος γὰρ ψαφαροῖο κλέους νόμος, αὐτίκα πίπτειν, Ἄλλ' αἰεὶ πάντεσσιν ἀοίδιμος εἰσέτι μᾶλλον, Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβασι. Πείθομαι, ὡς ποτε γαῖαν ὄλην δεσμοῖσι καθέξειν. Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὀδεύει. Ἄλλὰ τὸ μὲν μέγαλοιο Θεοῦ ἐν γούνασι κείσθω. Αὐτὰρ ἐγὼ, τά με Χριστὸς, ἐμὸν φάος, ἐξεδίδαξεν, Ἐξερῶ, μῦθοιο θεμελίια πάντ' ἀναφαίνων Ἡμετέρου, θεότητα, Θεοῦ κτίσιν, οἷακα παντὸς, Ὡς κόσμον μέγαλοιο Θεοῦ Λόγος αἰὲν ἐλίσει· 1575 Καὶ τάδ' ἐπιδρομάδην, ὀλιγόστιχον εὐρέα μῦθον, Ὡς νόμος ἐστὶν ἔμοιγε· τὰ δ' ἔκτοθι ρίψα Γαδείρων. Ἄλλὰ, φίλων ὄχ' ἄριστε Νεμέσσιε, τοῦτο δέδεξο Δῶρον ἐμῆς φιλῆς, πάντων γλυκερώτερον ἄλλων, Μοῦνον ἀφ' ἡμετέρων κτεάνων, καὶ μοῦνον ἔμοιγε, Οὐ κύκνου λιγυροῖο μόρον γοάοντος ἀοιδῆν, Γηραλέαις περύγεσσι ὅτ' ἐμπίπτησιν ἀήτης· Οὐδ' ἄρ' ἀηδονίδος στυγνὸν μέλος, ἠνίκα χεῖμα Δεσμὰ φέρει πάντεσσι, καὶ ὀρνίθεσσι ἀοιδοῖς, Ἄλλὰ Χριστοφόρων στομάτων θεοτευχέα μολπήν· Τῇ νῦν τοῦτο φέροις ἐμέθεν λάχος ἀντί νυ πάντων, Οἷσιν ἐμὴν πολιὴν τε φίλην καὶ νοῦσον ἔτισας, Καὶ μῦθον περόεντα, τεὸν κλέος· ἢ μέγα θαῦμα, Καὶ πάντων καθύπερθε, πρὶν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι. 1576 Αἰδῶς γὰρ μερόπεσσι ἐν ὄμμασιν. Εἰ μὲν ἔποιο τοῖσδε λόγοις περόεσσι διδούς πλόον ἡμετέροισι, Τρισμάκαρ, ἡγεσίης καὶ τέρματος. Εἰ δ' ἀπιθήσαις. Καὶ σε τόσον σφήλειεν ὁ βάσκανος ὄμματι πικρῶ, Οὐκ ἐθέλων πάντεσσιν ἕνα βροτὸν ὄλβιον εἶναι, Γρηγορίου τότε σοι μνημῆιον ἐσθλὸν ἔποιτο. Ἡ τάχα κεν μετόπισθεν ἐμὸν λόγον αἰνήσειας, Ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἐς ἡέρα πυρσὸν ἀείρας Ὅφρα τις ὦδ' εἴπησι· Νεμέσιος ὀβριμόθυμος Καππαδόκοισι τάλαντα δίκης ἰθεῖα τανύσσας, Οὐ χρυσὸν δολόεντα, καὶ ἄργυρον, οὐδὲ μὲν ἵππους Εὐγενέτας, περόεντας, ἀοίδιμον εὐχος ἔχοντας, Ὡχετ' ἄγων· πλούτῳ γὰρ ἀνούτατος· ἀντί δὲ πάντων, 1577 Μάργαρον αἰγλήεντα, μέγαν λήϊσατο Χριστὸν, Ὡς πάντων κρατέουσιν, ἐμὸν γένος (εὐχομ' ἔγωγε), Καππαδόκαι. Σὺ δ' ἔμοιγε καὶ οὐρανίαις σελίδεσσι, Ὡς νῦν ἡμετέρησι, σὺν ἡμετέροισι γραφεῖης.